

Casatorie

Alegerea unei sotii

- Cuvinte de actualitate pentru tinerii credinciosi - (Geneza 24)

Cel mai important pas din viata pentru un tanar credincios care se gandeste la casatorie este, fara indoiala, alegerea unui partener.

Multi tineri credinciosi duc lipsa mai putin de bune intentii, cat de o inspiratie in ce priveste omul interior. In aceasta privinta, ei sunt expusi la pericole despre care am dori sa-i punem in garda, cunoscut fiind prejudiciul spiritual pe care lipsa de cunoastere poate sa-l aduca viitoarei familii. Pentru cel care doreste sincer sa cunoasca, exista in Scriptura o linie bine definita, a carei urmare este intr-un fel garantia fericirii dorite.

In Geneza 24 gasim istorisirea miscatoare a unei cereri in casatorie si acest text va servi ca baza meditatiei noastre. Cu cata frumusetate morala, Avraam tatal, slujitorului sau Eliezer si Isaac fiul ne sunt prezentati in aceste versete! Avraam este o imagine a Tatalui nostru ceresc; Eliezer, slujitorul sau, infatiseaza pe Duhul Sfânt care are misiunea de a gasi sotia, in timp ce Isaac este sotul care o primeste in casa lui.

Daca faceti parte dintre aceia „in inima carora locuieste increderea”, veti putea face experienta unei casatorii fericite si binecuvantate. Pentru aceasta, sa vedem intai care este datoria viitorului sot.

Venise vremea pentru Isaac sa. gaseasca un ajutor potrivit. Dar cum sa satisfaca aceasta nevoie a inimii, daca tatal sau si el insusi traiau in mijlocul unor oameni pacatosi? Isaac risca sa faca o alegere care sa nu fie in acord cu vointa tatalui sau, iar acest pericol este acelasi si pentru tinerii din vremea de acum.

Intelegerea voinței lui Dumnezeu se face doar pe terenul unei partasii pline de bucurie cu Tatal ceresc. De aceea, fiecare credincios va cauta sa cunoasca prin rugaciune si cu rabdare, in asteptare, voia lui Dumnezeu in ce priveste viitorul sau.

Neglijarea acestor lucruri expune la a fi victima dorintelor si a sentimentelor naturale. Este necesar intai sa stim daca trebuie cu adevarat sa ne angajam pe drumul casatoriei. Daca acest punct nu prezinta dificultati particulare, si pentru ca el raspunde vointei divine si naturii umane, este necesar sa aprofundam fiecare caz inaintea Domnului.

Evident, Isaac nu trebuie privit ca un fiu lipsit de personalitate si lasat in dependenta totala a tatalui sau. Este mai curand o partasie perfecta si fericita intre tata si fiu. Isaac se stie iubit de tatal sau si-l iubeste la randul sau. Toata intelepciunea si bogatiile tatalui, impreuna cu promisiunile divine, erau sursa binecuvantarii si a bucuriei fiului, care era atat de fericit, incat gandul de a-si intrista tatal,

urmand un drum rau sau facand o alegere din propria lui vointa, nici nu-i trecea prin minte.

Fericit este acela care a inteles prin credinta aceasta pozitie scumpa de fiu preaiubit al Tatalui si de mostenitor al lui Dumnezeu si care se bucura de toate privilegiile ce decurg din aceasta! (Romani 8.14,17). Vointa unui astfel de om este sa-si lase viitorul in grija Dumnezeului oricarui har, Caruia ii datoreaza toate bogatiile unei mantuiri asa de mari si care l-a condus pana in clipa de fata. Cine ar putea da binecuvantari mai mari decat El? Propria vointa trebuie sa se stearga, pentru a ramane in dependenta si in prezenta unica a lui Dumnezeu.

Un credincios care doreste sa intemeieze o casa statornica trebuie sa mearga intai inaintea Domnului, precum Avraam si Eliezer, sa se bucure de comuniunea cu Dumnezeu si sa ramana sub calauzirea Duhului Sfânt.

Tinere, daca implinesti aceste conditii, Dumnezeu iti va lumina viata precum soarele cand iese dupa nori. Iti va arata clar, prin Duhul Sfânt, ce trebuie sa faci pentru a gasi o fata in vederea casatoriei.

Nu putea fi vorba in nici un fel de alegerea unei fete dintre paganii in mijlocul carora traia Avraam.

Fetele din Canaan ar fi putut sa-i placa lui Isaac, dar ele nu aveau nici nevoie si nici idee de ceea ce inseamna separarea de lume, adorarea Dumnezeului celui viu sau binecuvantarile care decurg din promisiunile divine. Evitarea unei astfel de legaturi era nu numai dorinta lui Avraam, dar si sfanta porunca a lui Dumnezeu. Si apoi, cum ar fi putut Isaac sa fie fericit pe un astfel de drum? Aceasta conditie era asa de importanta pentru Avraam, incat el o insoteste de un juramant. Pentru Isaac trebuia o fata din rudenia lui - in sens spiritual - din familia lui Dumnezeu, aleasa in El inainte de intemeierea lumii (Efeseni 1.4), „nascuta din apa si din Duh”, avand „natura divina” si „cetatenia cerurilor”.

Intelegem noi, fiecare in parte, necesitatea urmaririi acestei linii de conduita? Lumea abunda in ispite, dar tocmai aici straluceste maretia dragostei lui Avraam fata de fiul sau, ca si grija pe care i-o poarta.

Crezi, tinere, ca Tatal tau ceresc nu are pe inima fericirea ta personala. Nu vrei tu, ca si Isaac, sa lasi in mana Lui, cu toata increderea, cea mai scumpa problema a inimii tale, pentru ca El sa-Si poata revarsa in aceasta bucuria si binecuvantarea?

Sa ne oprim acum la obiectia lui Eliezer din versetul 5: „Poate ca femeia nu va voi sa ma urmeze in tara aceasta”. O tanara ar fi acceptat sa devina sotia lui Isaac poate cu conditia ca el sa renunte la pozitia binecuvantata pe care o avea si sa se intoarca in tara pe care tatal sau o parasise. „ Trebuie sa duc pe fiul tau din nou in tara din care ai venit?” Aceasta intrebare il face pe Avraam sa se exprime si mai clar: „Fereste-te sa duci pe fiul meu din nou acolo!” Ce atentionare serioasa!

Tanarul credincios trebuie sa fie de doua ori mai prudent si sa nu se lase atras nici de fetele din locul unde traieste (adica de lume), nici de cele pe care le-a cunoscut inainte de convertirea sa, care reprezinta tot lumea, dar sub un alt caracter. Primele vor fi gata sa-1 urmeze, conformandu-se din dragoste obiceiurilor lui. Ele se vor arata dispuse sa citeasca si sa asculte Cuvantul lui Dumnezeu,

dar nu vor fi gata sa se supuna, prin pocainta, puterii curatitoare a sangelui Domnului Isus Hristos. Ele recunosc privilegiile unui adevarat credincios si vor sa se arate ingaduitoare, dar refuza sa se predea Domnului Isus Hristos. Unele dintre ele ar fi introdus felul lumii in cortul lui Isaac, altele l-ar fi facut sa se intoarca in lume.

Tinere, vei fi confruntat si tu cu aceste ispite, de aceea iti repet: „Fereste-te .../” Acest indemn nu se adreseaza numai fratilor, ci si surorilor tinere. Cate fete credincioase n-au fost cerute in casatorie de tineri respectabili din lume! Si, pentru ca inima se bucura prea putin de partasia cu Domnul, le-a lipsit forta necesara pentru a rezista ispitei. Asa incepe in general un drum pe care regreti apoi ca te-ai angajat, dar pe care trebuie sa-1 duci pana la capat.

Implinirea vointei lui Avraam, care dorea sa vada o sotie alaturi de fiul sau, nu trebuie sa se faca in detrimentul pacii interioare a lui Isaac. Dimpotriva, aceasta sotie trebuie sa imbogateasca viata lui si sa fie instrumentul pe care Dumnezeu sa-l foloseasca pentru implinirea promisiunilor Sale. Pentru aceasta, ea nu era de ajuns sa fie din rudenia ui Avraam, ci trebuia sa fie decisa sa ocupe acest loc binecuvantat impreuna cu Isaac. In nici un caz deci nu putea fi vorba de a-l duce pe Isaac inapoi in Mesopotamia. Avraam ar fi preferat ca fiul sau sa fie singur, dar fericit, decat sa-l vada cu o sotie in afara terenului separarii de lume si lipsit de partasia cu Dumnezeu.

Sunt aceste lucruri asa de importante? Copiii lui Dumnezeu care nu au fost ascultatori fata de aceasta porunca divina sunt cei mai in masura sa raspunda la aceasta intrebare. Ei au platit acest pas regretabil prin saracire spirituala si prin multe alte necazuri. Daca ar fi ramas singuri, dar bucurandu-se de partasia cu Domnul, viata lor ar fi fost cu mult mai fericita si mai rodnică.

In versetul 7, Avraam il incurajeaza pe Eliezer, amintindu-i de purtarea de grija a lui Dumnezeu si adaugand: „El insusi va trimite pe ingerul Sau inaintea ta”. Ne minunam cand ne gandim la toate aceste lucruri care participau la fericirea lui Isaac. Si tu ai un Tata in cer care-ti face cunoscuta voia Sa, ai Duhul Sfant care te conduce in perfect acord cu aceasta voie. David putea canta: „ ingerul Domnului tabaraste in jurul acelora care se tem de El” (Psalmul 34.7). Tatal tau ceresc n-are pe inima doar scoaterea ta din lume, ci, daca vrei sa-l cunosti voia, te va lumina in toate si, mai mult, va decide El insusi pentru tine. Asa a fost cu Isaac si asa va fi intotdeauna.

Sa incercam sa vedem valoarea practica a atitudinii slujitorului lui Avraam si a invatamintelor pe care ni le da versetul 10. Sa luam exemplul unui frate care se bucura de o partasie intima cu Dumnezeu. El are o cunostinta clara a voii Sale si este miscat de dorinta sfanta de a cauta. Dar iata ca, la fel ca pentru Eliezer, apar mai multe tinere pe lista posibilitatilor. Eliezer ar fi putut sa astepte sa cunoasca toate tinerele si doar apoi sa aleaga. Toate acestea ar fi corespuns instructiunilor formale date de Avraam, dar si propria vointa si-ar fi impus punctul de vedere.

1 Corinteni 10.23 ne invata ca „ Toate sunt permise, dar nu toate sunt de folos”. Posesia bunurilor trecatoare poate fi o binecuvantare daca Domnul le da, dar aduce o mare pierdere spirituala daca inima se ataseaza dc ele. Eliezer nu intreaba nici carnea, nici sangele. El isi indeplineste cu crdcinciosie misiunea in ceea ce priveste tara si rudenia, si lasa in seama lui Dumnezeu si alegerea persoanei (versetele 12, 14). Multa pricepere si dependentă de Dumnezeu sunt necesare pentru a

alege o sotie.

Prieten scump, nu trece peste exemplul lui Eliezer, ci, staruitor, roaga-te inainte ca fetele tinere sa vina la fantana, adica inainte de a o fi vazut pe una sau pe alta. Ramai in prezenta Sa ca un copil preaiubit, adu cererea ta la cunostinta Lui, pentru ca „Tatal vostru ceresc stie de ce aveti trebuinta”. Acela care urmeaza exemplul lui Eliezer nu va fi niciodata intr-o stare nepotrivita de comportament fata de tinerele fete. Fara a le intoarce spatele afectat, el va sti sa nu ofenseze pe nimeni printr-o atitudine fireasca, ci va umbla calauzit de Duhul Sfant si va experimenta felul in care Dumnezeu da raspunsuri minunate la rugaciuni, aratandu-i sotia pe care i-a pregatit-o. Cat de usoara este solutia, chiar la probleme grele, cand umbli cu Dumnezeu!

Abia a terminat Eliezer de vorbit, cand a venit la fantana Rebeca. Ea este singura inaintea lui, aratand clar, prin vorba si fapta, ca rugaciunea a fost ascultata. El vede in ea pe cea randuita de Domnul pentru Isaac. Aceasta experienta il pune pe slujitorul credincios intr-o stare de profunda mirare (versetul 21). Totul era mai usor decat si-a imaginat. N-a trebuit nici sa aleaga intre doua tinere. Pentru ca a dat lui Dumnezeu intaietatea cuvenita, El ii descopera foarte repede pe cea unic aleasa, fara a fi nevoie de discutii cu alte fete din cetate.

Aceiasi experienta poate fi facuta si astazi de un tanar exersat in aceasta privinta inaintea Domnului. El nu va intra in contact cu mai multe fete, ci Dumnezeu ii va „scoate inainte” pe aceea pe care i-a randuit-o si va cunoaste, dupa purtarea, cuvintele sau tacerea ei, ca rugaciunile i-au fost ascultate. Poate drumul de asteptare a fost lung pentru tine, prieten drag, dar merita pentru a o putea primi pe aceea pe care Domnul ti-a pregatit-o si pentru ca inima ta sa se reverse in recunostinta, vazand credinciosia lui Dumnezeu. Poate ca fata de mult iti era cunoscuta ca sora in Domnul Hristos, dar atunci o vei vedea in alta lumina.

Slujitorul o privea pe Rebeca „fara sa spuna nimic”, pentru a sti daca Domnul i-a binecuvantat drumul sau nu. Atitudinea lui Eliezer este plina de intelepciune. Admitand ca rugaciunea ta a fost ascultata, ca Domnul ti-a aratat clar pe aceea pe care ti-a ales-o, ca inima ta este plina de bucurie, „pastreaza tacerea”, nu spune aceasta la nimeni, nici ei, nici altora, evita orice vointa proprie, priveste linistit si asteapta. Judeca serios inaintea lui Dumnezeu daca afectiunea ta sau experienta pe care ai avut-o vin de la El. Daca ai recunoscut ca, fara nici o indoiala, te gasesti pe drumul cel bun, atunci nu mai ramane decat un singur lucru de facut: sa cunosti familia fetei inainte sa arati secretul afectiunii tale. Aceasta este semnificatia versetului 23: „A cui fiica esti tu? ”

Cautand sa implineasca foarte exact ordinul primit, Eliezer ramane prudent si rezervat, cu toata bucuria pe care o are la intalnirea cu Rebeca. El a inteles clar ca rugaciunea i-a fost ascultata, dar mai era ceva: trebuia sa implineasca cuvantul domnului sau.

El se gasea, in adevar, in tara despre care vorbise Avraam, o avea inainte pe tanara aleasa de Dumnezeu, dar a tacut pana a aflat care este familia fetei. In acelasi fel si noi putem fi feriti de deceptii, ramanand in lumina Cuvantului lui Dumnezeu, chiar dupa ce rugaciunile noastre au fost ascultate.

Prin prezenta lui Eliezer la fantana, comportamentul Rebecii a fost supus la o oarecare proba, de natura sa-i descopere caracterul. Eliezer ii cere doar putina apa pentru el insusi, cerinta usor de indeplinit, dar ea ii da apa din belsug si spune: „Am sa scot si pentru camilele tale ". Daca Rebeca nu i-ar fi dat decat putina apa de baut, el n-ar fi mers mai departe cu intrebarile. Ar fi stiut imediat, in baza rugaciunii facute, ca nu era ea cea pe care Dumnezeu o randuise lui Isaac. Dar tocmai aici Rebeca se dovedeste a fi un exemplu pentru toate tinerele de azi, la inaltimea minunatei ei chemari. Ea nu se gandeste daca efortul ii va fi rasplatit sau nu, ci, aflata inaintea lucrarii, se pune imediat pe treaba pentru a o implini.

Fericita este aceea dintre cititoarele noastre care poate fi asemanata cu Rebeca! Ea nu va pierde nimic din rasplatire.

Solutia experientei facute cu Domnul n-a fost inca descoperita. Daca gandul vine de la Domnul, iata ca acum este momentul sa te deschizi, asa cum vedem solemn in versetele de la 33 la 49. Pana acum nuu aveai nici un motiv sa te destainui niminui, doar poate parintilor tai (dupa caz, poti avea o discutie confidentiala cu un frate cunoscut ca un „tata in Hristos"); nici chiar „Rebecai" nu trebuie sa-i spui nimic, ci doar Domnului tau. Dar acum, cand ai toata siguranta credintei, doresti sa vorbești inaintea lui Dumnezeu si inaintea oamenilor. Inima ta este miscata de chemarea cereasca, atinsa de credinciosia lui Dumnezeu care te-a pazit pe drum si te-a condus la locul exact. Ai vazut-o pe fata, i-ai observat atitudinea. Acum trebuie sa fii in stare, daca ai urmat drumul lui Eliezer, sa spui parintilor si fetei motivul cererii tale. Poti vorbi de afectiunea ta tot mai vie fata de fiica lor, de rugaciunile tale, de experientele tale cu Domnul. Eliezer nu se prezinta ca un om superficial care ofera sau vrea sa faca o partida buna. Pentru familia lui Betuel, el nu era cu nimic mai putin decat „binecuvantatul Domnului". Prima vizita in casa parintilor trebuie sa lase aceasta impresie.

Mai este la Eliezer un aspect de caracter. Cu toate ca stie bine ca Rebeca este tanara aleasa de Dumnezeu pentru Isaac, el nu emite nici o pretentie, lasand familiei grija de a decide daca vrea s-o dea pe fata sau nu. El merge pana la a se supune vointei lor, dand dovada de un nivel spiritual inalt.

Observa, te rog, lucrul acesta: cand alegi sotia, sa nu-ti satisfaci inclinatiile naturale, chiar daca ar fi intim legate de aceasta alegere, ci implineste un ordin divin. Impresia pe care o lasi in aceasta intrevedere, in cursul careia iti vei descoperi secretul, trebuie sa conduca in mod clar familia la concluzia ca „ Lucrul acesta vine de la Domnul". Daca aceasta conditie este realizata, vei putea conta pe asentimentul parintilor si ei vor considera cererea ta ca o implinire a gandurilor divine. Ei se vor bucura de viitorul copilului lor si-l vor insoti cu ajutorul lor. Este normal ca parintii si fata insasi sa aiba apoi nevoie de o anumita perioada de timp pentru a se pronunta. Cum ar putea o convingere, care s-a format putin cate putin in inima ta si in privinta careia te-ai rugat mult timp, sa fie tratata pe loc? Dupa un timp de gandire mai mult sau mai putin lung, fata va putea raspunde la intrebarea: „ Vei merge tu cu omul acesta? ", printr-un bucurios: „ Voi merge!"

O tanara se va ingrijora, poate, la gandul ca va fi pusa, dintr-o data, in fata unei astfel de decizii, mai ales daca barbatul care-i cere mana nu corespunde in totul cu ce se astepta ea. Va lasa ea sa se dispuna de persoana ei fara sa aiba un cuvânt de spus, aproape ca o roaba? Daca in privinta ei s-ar pune problema asa, am intelege, dar este cu totul altceva cand un tanar urmeaza drumul pe care

I-am descris pentru a ajunge alaturi de ea; ea nu are de respectat atunci vointa unui om, ci a lui Dumnezeu si totul apare sub o noua lumina. Chiar daca meseria, mijloacele de existenta, gradul de instruire, familia sunt lucruri care trebuie luate in considerare, nu este mai putin adevarat ca ele nu ocupa primul loc.

Cunoastem surori in Domnul al caror sot actual a trezit in prima sa vizita mai multa deceptie decat bucurie. Totusi el s-a aratat a fi trimisul Domnului; a lasat tinerei surori timpul de a se pleca inaintea lui Dumnezeu si astazi ea este dintre acele femei si mame pioase care au convingerea ferma ca au gasit sotul capabil sa le faca fericite.

Am ajuns astfel la scopul si capatul drumului tainic al fiecarui tanar in cautarea unei sotii. Intelegem usor ca ultimul raspuns al tinerei fete il umple de bucurie. Dupa ce a staruit in rugaciune si a facut experiente de neuitat, doreste acum sa aiba alaturi de el pe cea pe care Domnul i-a randuit-o: „Nu ma opriti, deoarece Domnul mi-a dat reusita in calatoria mea”.

Este fara indoiala necesar ca, atunci cand s-a recunoscut de catre cele doua parti voia Domnului, sa nu se intarzie casatoria mai mult decat este necesar. Drumul urmat de Eliezer si lucrarea pe care a implinit-o ne sunt relatate intr-o frumoasa maniera in versetele 10-66; niciodata tanarul nu este prezentat ca avand initiativa. Fericit este acel frate care-L lasa pe Duhul Sfant sa lucreze! Numai in versetul 67 Isaac intervine si o conduce pe fata in casa. Ea devine sotia lui si el o va iubi.

„A iubit-o”. Iubirea sotului pentru sotia lui este mult mai importanta decat se admite in general. Nu ne putem imagina alegerea unei sotii fara mobilul dragostei: este o conditie indispensabila. Iubirea incepe cu casatoria si se inradacineaza tot mai adanc. Isaac nu avea nevoie de indemnul: “Sotilor, iubiti-va sotiiile”. El o iubea pe Rebeca, acest dar primit din partea lui Dumnezeu. Prezenta ei ii va reaminti intotdeauna aceasta.

Toti scumpii mei cititori sa-si examineze viata si conduita lor inaintea Domnului, in lumina celor spuse anterior; va fi posibil de corectat neglijente sau de reparat greseli. Aceste cuvinte se adreseaza in primul rand tinerilor, baieti si fete, dar si voua, scumpi parinti, pentru a-l putea sfatui pe fiul vostru si pentru a putea veni in ajutorul fiicei voastre. Copiii sunt bunul cel mai de pret pe care ni l-a incredintat Dumnezeu. Tineti ca ei sa zideasca in omul dinauntru si sa fie la inaltimea acestei chemari care este casatoria. Luati aminte ca mai ales cand alti tineri credinciosi va viziteaza, discutia sa aiba un caracter spiritual. Aceasta va aduce o mare binecuvantare pentru toata familia. Caile lui Dumnezeu sunt diferite pentru fiecare dintre noi, dar sunt intotdeauna conform modelului din capitolul pe care se bazeaza meditatia noastra.

Vreun cititor se poate intreba daca sunt multe casatorii fondate pe aceasta baza. Numai Acela inaintea caruia suntem toti ca niste carti deschise poate da un raspuns exact. Putem insa spune ca anumiti frati s-au straduit, in toata buna credinta, sa urmeze acest drum si adaugam, pentru incurajare, ca Domnul le-a dat si vointa si infaptuirea, in credinciosia Sa. S-ar putea sa fie, in adevar, rare casatoriile implinite in felul acesta. Multi L-au cunoscut pe Domnul Isus dupa casatoria lor. Altii, din lipsa de cunoastere suficienta a Scripturii sau, prea putin supusi Cuvantului si prea putin increzatori in Domnul, n-au urmat drumul acesta decat in parte sau poate chiar deloc. Din aceste

motive este normal sa nu poti gusta bogatia unor astfel de experiente cu Domnul.

Aceste randuri n-au in nici un fel caracterul unui blam; ele au simplul rost de a arata pana unde putem merge pe drumul simplu presarat cu atatea binecuvantari bogate. Oricum, daca vedem copii ai lui Dumnezeu urmand un drum contrar Scripturii, sa ne ferim de a exprima fata de ei o judecata pripita si nemiloasa.

Procedand asa, nu numai ca ar fi inutil pentru persoana in cauza, dar nici n-am putea s-o castigam. Chiar daca nu-i aprobam conduita si ne simtim indrumati sa-i adresam un cuvânt, sa evitam cu orice pret ca o prapastie de netrecut sa-i separe pe copiii lui Dumnezeu; altfel ne facem si noi vinovati inaintea Domnului.

As vrea, in final, sa atrag atentia asupra unui alt punct. S-ar putea ca unul sau altul dintre cititorii mai in varsta sa se bata in piept citind articolul acesta si sa se acuze ca lucrurile puteau sa se desfasoare altfel. Si totusi Domnul a fost credincios!

Casatoria este fericita, copiii urmeaza drumul separarii. Totul a mers spre bine. Daca este asa, aceasta confirma ca de partea noastra nu este nici un merit, ci datoram totul credinciosiei harului Domnului. Sa fim cu atat mai recunoscatori. Cu varsta si experienta, cunoasterea Cuvantului se adanceste. Copiii nostri ajung la punctul pe care noi l-am atins acum douazeci si cinci sau treizeci de ani; le lipseste experienta, sunt ignoranti in problemele vietii si cunosc insuficient Cuvantul lui Dumnezeu.

Scumpi parinti, nu-i lasati pe copii sa comita greselile voastre! Nu va ganditi ca, daca totul a mers bine pentru voi, va fi la fel pentru copii; aceasta atitudine ar fi foarte periculoasa. De aceea puneti-va toata cunostinta din Scriptura, experienta si impreuna cu aceasta mult tact, intelepciune si dragoste, in slujba copiilor, fara a juca un rol de dictator sau de tutore infailibil.

Vegheati ca sa aiba din cea mai frageda varsta o buna cunoastere a voii Domnului in ce priveste problemele diferite ale practicii vietii de credinta. Si fie ca Domnul si Stapanul nostru Isus Hristos sa va binecuvanteze stradanile.

Sfaturile unei mame catre fiul ei care se casatoreste

Scumpul meu baiat, a sosit ziua pe care ai dorit-o mult, zi in care sa-ti duci acasa sotia, ca sa-ti intemeiezi caminul tau. In aceasta zi insemnata doresc sa-ti transmit si eu cateva ganduri.

Ziua de azi aduce cu ea multe schimbari placute. Din anii scolii si pana acum, de la cele dintai angajamente inaintea si in afara ta, ai avut parte de iubire si de prietenie, lucru pe care nu-l vei uita, insa n-ai avut niciodata casa ta. Acest lucru il faci abia acum. Vacantele si concediile pe care le-ai petrecut in casa parinteasca au fost intotdeauna scurte si au trecut asa de repede. De acum incolo va fi cu totul altfel. Vei avea caminul tau, in care te vei bucura in iubirea sotiei tale, a celei care va cauta sa-ti citeasca in ochi tot ce vei dori. Cat de deosebita va fi aceasta viata fata de cea de pana acum! Ma bucur mult ca ai ajuns cu bine la punctul acesta cand singuratatea a trecut si incepe o

viata in doi.

Nu uita insa ca aceasta zi inseamna pentru sotia ta o jertfa; ea face cu bucurie pasul de a te urma ca sotie in noul camin; insa si cu o jertfa, aceea de a-si parasi parintii sub a caror aripa ocrotitoare a crescut si de a se desparti de fratii ei cu care a petrecut ceasuri imbelsugate de bucurie. Viata i-a fost pana acum aproape fara griji; de acum incepe o viata de raspundere. De aceea, te rog din inima, fii delicat cu sotia ta; inconjoar-o cu o iubire cavaleriasca gingasa; usureaza-i inceputul, nu tocmai usor, si, cat sta in puterea ta, fa-o fericita. Gandeste-te mereu la aceasta! Lucrul de capetenie nu este sa fii fericit tu, ci sa faci pe altul fericit; si aceasta va fi calea cea mai sigura ca tu insuti sa fii fericit.

Daca cineva se increde in sine insusi si considera ca iubirea lui este asa de mare incat ii poate ajunge toata viata, se insala. Nu avem nimic bun in noi insine! „ Un om nu poate primi nimic, daca nu-i este dat din cer" (Ioan 3.27).

Daca parintii tai au avut o casatorie asa de fericita, aceasta s-a datorat faptului ca amandoi am fost adanc incredintati ca in noi insine nu avem nimic bun si ca prin puterile noastre nu putem face nimic bun. De aceea ne-am dus mereu inaintea Domnului si i-am cerut sa ne incarce cu iubire pe unul fata de altul.

„Raul lui Dumnezeu este plin cu apa" (Psalmul 65.9). Cuvantul psalmistului este adevarat: „incredinteaza Domnului calea ta si increde-te in El: si El va lucra" (Psalmul 37.5). Daca ii incredintam Lui soarta noastra, daca speram in El, daca cerem si asteptam totul numai de la El, atunci El lucreaza. Asa a lucrat El in viata noastra, a parintilor tai, si prin indurarea Lui n-ati auzit voi niciodata un cuvant rau de la tatal vostru fata de mine. Glorie Domnului ca a fost asa zeci de ani si aceasta nu pentru ca am avut noi atata iubire unul fata de altul, ci numai si numai pentru ca, dandu-ne seama de neputinta noastra, L-am rugat sa ne dea iubire unuia fata de altul. Faceti si voi la fel si atunci casatoria voastra va ramane pazita prin harul lui Dumnezeu, asa cum a ocrotit-o El si pe a noastra!

In orice casatorie trecem prin zile bune, cu soare, zile de sanatate si de tihna, dar si prin zile grele, de boala si de greutate. Prin zile grele nu inteleg certuri si neintelegeri; dintr-o fericita experienta stiu ca Domnul poate sa pazeasca de astfel de caderi. Casatoria nu este nicidecum un camp de legume care ar avea nevoie si de soare si de ploaie. Ea numai prin har poate fi pastrata. De aceea iti amintesc si lucrul acesta, sa nu astepti nimic bun de la tine sau de la „marea" ta iubire, ci totul numai de la Domnul! El poate, El vrea si El va face dupa minunatul Sau plan.

Un alt motiv pentru care prea multe casatorii sunt nefericite, in afara de cel al increderii in sine, este ca sotii intra in casatorie cu pareri gresite. Cand s-au cunoscut, s-au vazut imbracati in haine „de duminica". El si-a indreptat toate gandurile catre mireasa lui si nu s-a mai gandit si la ocupatia ei. Si ea a procedat la fel si a fost numai pentru mirele ei. In casatorie este cu totul altfel: barbatul merge la serviciul sau. Ceasuri intregi el lipseste de acasa si, cand se intoarce, chiar si acolo il mai stapanesc ganduri din activitatea lui si chiar ar vrea sa vorbeasca cu sotia lui despre planuri si sperante, despre griji si temerile sale. Unele sotii se gandesc atunci: «ah, el nu ma iubeste, mereu imi vorbeste

numai de chestiunile lui de serviciu; altfel mi-am inchipuit eu casatoria!» Cum si-a inchipuit-o? A gandit ca viata in casatorie ar fi o prelungire a starii de nunta, ca si cum saruturile si alintarile ar merge mereu inainte. Lucrul de capetenie pentru un barbat este ocupatia lui. Aceasta n-o stiu indeajuns fetele si tinerele sotii. Un barbat sufera o grea incercare cand isi pierde serviciul. Pentru o sotie este o dovada de lipsa de pricepere sa nu inteleaga insemnatatea pe care o are pentru sotul ei serviciul sau, care ii rapeste atata timp si-i stapaneste atat de mult gandurile. Tocmai aceasta este chemarea femeii: sa fie un tovaras pentru sotul ei, sa-l ajute sa-si gaseasca multumirea in serviciul sau.

Fireste ca tot asa de gresit este cand barbatul n-are nici un interes pentru treburile sotiei lui. Sa faci mereu aceleasi paturi, mereu sa gatesti, sa speli, sa faci curatenie, sa calci, aceleasi treburi marunte de fiecare zi ... Se cuvine ca barbatul sa se arate multumitor pentru aceste marunte griji ale sotiei sale. Un frumos obicei este ca dupa fiecare masa sa spui «multumesc pentru mancare». Daca tinem cont ca se intrebuinteaza atata timp la gatit, in timp ce barbatul lucreaza in biroul sau racoros, un astfel de cuvânt de multumire si de recunostinta face mult bine; este ca o picatura de unsoare pe rotile carului casatoriei si atunci acest car merge mai usor.

In casatorie se pot strecura si alte dezamagiri. Poate fiecare si-a facut despre celalalt o idee nu tocmai adevarata, vazandu-l fara slabiciuni. Si acum, in drumul lor impreuna, se vad plini de cusururi: «nu mi-as fi putut inchipui niciodata ca ai putea sa fii asa fata de mine. Alta parere imi facusem despre tine». Si daca la aceste cuvinte se mai adauga si cateva lacrimi, nu este de mirare sa auzim cuvinte marcate de atata dezgust: «Ah, ce bine ar fi fost daca nu m-as fi casatorit cu tine si as fi ramas la parinti acasa», si, de asemenea, raspunsul la aceasta provocare: «Daca-ti place mai mult la mama ta, n-ai decat sa pleci; si cine te tine sa nu faci chiar acum acest pas?»

Astfel de scene se petrec in multe case si ele primejduiesc foarte mult fericirea casatoriei. Motivul? Fiecare si-a facut despre celalalt o idee gresita. Sa-ti inchipui ca ai de-a face cu o fiinta ideala...?! Dumnezeu sa te fereasca si pe tine si pe sotia ta de astfel de dezamagiri. Oricat de mult iti iubesti sotia, si ea este doar un om, tot asa cum esti si tu. Ati crescut in imprejurari deosebite, asa ca drumul vostru impreuna nu va fi cu siguranta ceva usor, ci o lectie care va trebui invatata cu rabdare. De aceea este bine sa intrati in casatorie nu cu iluzii, ci cu rugaciune, pentru ca Domnul sa va dea in fiecare zi toata indurarea de care aveti nevoie.

Te mai indemn sa fii delicat cu sotia ta, si aceasta nu numai la inceput, ci toata viata! De pilda, chiar celei mai bune gospodine i se intampla cateodata sa arda o mancare; cine stie daca tocmai atunci, intr-o moment nepotrivit, a venit o vecina sau factorul postal, si gospodinei i s-a ars mancarea pe foc... ii vine greu unei sotii cand i se intampla asa ceva, iar daca barbatul ar intelege situatia, mai degraba si-ar mangaia sotia: nu este atat de rea, chiar te rog sa-mi dai din ea. Sunt insa prea multi barbati care in astfel de imprejurari se poarta ca si cum sotia ar fi facut aceasta din rautate: «de ce nu esti atenta? Cine poate sa manance o astfel de mancare?» Si lacrimile care stateau gata sa porneasca pentru ca s-a ars mancarea, incep acum sa curga fara sa mai poata fi oprite. Cat de recunoscatoare ti-ar fi sotia daca intr-un astfel de caz vei fi bland si ingaduitor! Fereste-te ca nu cumva ea sa verse lacrimi pentru ca tu te porti si neingaduitor fata de ea. Daca este nevoie de lacrimi, atunci acelea sa fie de bucurie, de recunostinta si de fericire ca ea a gasit in tine un sprijin.

Scumpul meu baiat, nu uita ca pentru sotia ta tu tii locul de tata si de mama, de frate si de sora, de patrie si de casa parinteasca! Aceasta este o mare datorie, dublata de o mare raspundere.

Sa nu fii gelos cand ea va sta vreodata de vorba cu vreo prietena sau cu vreun barbat. Gelozia aduce numai amaraciune: este ca putregaiul in oase. Nimic nu este asa de vatamator ca gelozia. Ea face in inimi taieturi adanci care prea greu se vindeca. Omul se simte asa de dispretuit cand i se fac muștrari din gelozie... Fereste-te sa nu-ti intre in suflet un gand de gelozie! Prea mari pagube ar aduce aceasta otrava in caminul vostru!

Nu fi gelos nici pe parintii sotiei tale! Nu te supara cand ea le scrie parintilor sau cand isi arata dorinta de a-i vizita; dimpotriva, bucura-te de acest lucru, pentru ca binecuvantarea lui Dumnezeu vine peste copiii care-si iubesc si-si onoreaza parintii. Ceea ce spune Scriptura despre iubirea de parinti este adevarat si cu privire la iubirea pentru socri. De aceea fereste-te sa fii gelos pe socrii tai; o placuta slujba a dragostei este sa-i inviti pe la voi si sa te bucuri cand vin sa va vada.

Fii deci delicat fata de sotia ta. Apostolul numeste pe femeie „vas mai slab” si asa este; nu cere prea mult de la ea. Si daca se va ivi vreodata vreo neintelegere intre voi, sa nu apuna soarele peste mania voastra. Acest sfat apostolic este de cea mai mare insemnatate in casatorie; daca intrati in noapte cu vreo neintelegere, raul se va adanci si poate sa aduca o lunga si dureroasa instrainare. Daca insa inainte de a incepe noaptea cautati impreuna fata lui Dumnezeu in rugaciune, atunci neintelegerea va trece precum norul in fata soarelui, pentru ca soarele neprihanirii alunga orice nor!

Un alt sfat este: niciodata nici o vorba rea fata de nimeni despre sotia ta. S-ar putea ca ea sa-ti dea vreodata pricina de nemulțumire, dar acest lucru sa ramana ascuns, intre tine si sotia ta sa nu fie nimeni! Sa nu vorbești nimanui despre aceasta! Cand o nevasta se plange cuiva de barbatul ei sau cand barbatul vorbeste de rau pe sotia lui, casatoria lor se pierde in durere. Deci, niciodata nici un cuvânt rau despre sotia ta fata de nimeni! Ai ceva de care sa te plangi? Spune-l lui Dumnezeu, nu omului.

Spunand aceasta ajung la un alt indemn. In casa, nu fi nici pasa, nici sub papuc! Este lucru rau cand cineva se poarta dand mereu porunci. Dar nici sub papuc sa nu fii, adica obligat sa implinesti orice dorinta chiar cand vezi bine ca nu este buna. Barbatul care este sub papuc este omul de care rad toti si fac glume pe seama lui. Calea de mijloc o arata Biblia. Barbatul nu trebuie sa stapaneasca asupra sotiei, ci, impreuna cu sotia, sa stapaneasca asupra nevoilor mici si mari ale vietii. Daca el poate fi asemanat cu un rege, ea este o regina, dar niciodata o roaba. Lasa-te condus de iubirea duioasa si vei gasi calea cea dreapta.

De astazi inainte iei asupra ta grija pentru sotia ta, in ce priveste viata ei pamanteasca. In aceasta se cade sa fii credincios si sa nu cauti folosul tau.

Sotia ta nu trebuie sa se planga niciodata pentru ca nu ai timp si pentru ea. Pune deoparte si pentru ea cateva clipe din zi. Ce frumos este cand seara stati impreuna, cand ea lucreaza ceva de mana, iar tu citesti o carte cu glas tare. Astfel de seri pastreaza casatoriei farmecul de la inceput. Fireste, sunt si barbati care spun: n-am bani pentru carti bune, cartile sunt scumpe. Daca insa facem socoteala cati bani se risipesc pe lucruri inutile, nu ni se va para o investitie prea costisitoare in a

cumpara carti bune.

Asadar, ofera-i si ei timpul tau! Daca te gandesti ce „singura” este ea cand lipsesti tu de acasa, iti va face bucurie s-o ajuti ca, printr-o adevarata partasie de sentimente, serile sa-i fie frumoase.

De asemenea, duminica, dupa programul de adunare, arata-i frumusetile tinutului, locurile pe care le cunosti si care-ti plac. Cate bucurii din acestea puteti avea, numai sa doriti sa priviti viata si din partea ei placuta! Sa nu consideri de putina insemnatate buchetul de flori pe care l-ati cules pe drum. Omul poate sa-si faca viata plictisitoare si urata, cum poate sa si-o faca si frumoasa si interesanta, chiar fara cheltuiala, numai sotii sa fie delicati unul fata de altul, marcati de o iubire duioasa.

La ora pranzului, fii in totul cu sotia ta. Unii oameni la masa rasfoiesc jurnalul, pentru ca ce se petrece in lumea larga este mai insemnat pentru ei decat ce se petrece in lumea marunta din caminul lor. Pentru tine, casa ta sa fie lumea ta. Si daca vrei sa gasesti putin timp si pentru ziar, seara, atunci citeste nu numai pentru tine, ci si pentru sotia ta ce este mai important.

Daca la serviciul tau ai avut vreo suparare, incearca sa n-o duci cu tine acasa. Priveste intai spre Domnul, singurul care poate sa imprastie norii, si daca totusi iti sta pe inima, atunci sa nu taci, pentru ca sotia ta va gandi: «ce-o fi avand astazi, ca nu i-am facut nici un rau!» Spune-i deschis motivul nemulțumirii tale, ca sa puteti cauta impreuna fata Domnului. Veti vedea astfel rodul pretioasei Sale promisiuni: „Din nou va spun ca, daca doi dintre voi se vor invoi pe pamant asupra oricarui lucru, orice ar cere, li se va face de la Tatal Meu care este in ceruri (Matei 18.19).

Si pentru ca doresc atat de mult sa fii foarte fericit, iti mai spun: «fii un adevarat preot in casa ta! Sa nu ai grija intai de painea trupului, ci de painea vietii». De la inceput sa faci randuiala in casa ta. „Cuvantul lui Hristos sa locuiasca din belsug in voi, in toata intelepciunea, invatandu-va si indemnandu-va unii pe altii cu psalmi si cantari de lauda si cantari spirituale, cantand cu har in inimile voastre lui Dumnezeu” (Coloseni 3.16). Pune pe masa Biblia sau o buna carte care lamureste Cuvantul lui Dumnezeu! Citeste zilnic calendarul. Citirea Bibliei impreuna, ca si rugaciunea impreuna, uneste sufletele. Adu-ti mereu aminte de bunul sfat de a citi Biblia impreuna cu sotia ta!

Stii ca sunt doua feluri de a citi Biblia, unul roditor si altul neroditor. Cel mai raspandit fel este sa se citeasca un capitol, dar nu cu mult folos pentru cel care procedeaza astfel. Intrebat ce i-a ramas din ceea ce a citit, abia ar putea sa raspunda. Potrivit acestui fel de a citi, omul ar fi acolo ca cel care ia in mana Biblia, iar Dumnezeu ca cel care asculta. Este insa si un alt fel de a citi Biblia, acela cand la fiecare verset te intrebi singur: Am eu acest lucru? Stiu eu acest lucru? Sunt eu potrivit acestui model? Daca astfel este citita Biblia, atunci ea incepe sa ne mustre. In felul acesta, Domnul ia in mana cartea, iar noi suntem cei care ascultam. Si astfel, copleșiti de indurarea Sa, ne prezentam in rugaciune: «Doamne, iarta-ma», «Doamne, Te rog da-mi acest lucru». Ce binecuvantata stare de vorba cu Dumnezeu se naste din acest minunat fel de a citi Biblia!

Si pentru ca apostolul ne spune sa avem ca bogatie nu numai Cuvantul lui Hristos in noi, ci sa si cantam, este bine deci sa adaugati si cantari crestinești. Cantarea spirituala ridica inimile, le face primitoare pentru Cuvantul lui Dumnezeu. Cantarea crestina este si o buna marturie pentru cei din jurul nostru. Cati oameni isi duc zilele fara nici o legatura cu Dumnezeu!

O cantare crestina care rasuna intr-o casa este o marturie pentru cei care aud. «Ei canta acolo, sunt fericiti! Iata ce mare folos au ei din credinta lor, pe cand noi suntem asa de amarati! E bine sa fie cineva credincios ca ei!»

In ce priveste mergerea la adunare, aceasta o stii bine. Apostolul vorbeste lamurit de patru mijloace care trebuie folosite: „Si ei staruiau in invatatura apostolilor si in comuniunea apostolilor, in frangerea painii si in rugaciuni” (Fapte 2.42). Toata saptamana capata alta infatisare daca duminica ai primit din Cuvantul lui Dumnezeu o noua putere si un nou curaj. Foloseste orice prilej care vi se ofera pentru a merge la orele de rugaciune din adunare. Legatura frateasca este unul din mijloacele harului. Cat de inviorati si intariti suntem cand ne gandim impreuna cu copiii lui Dumnezeu asupra Cuvantului lui Dumnezeu sau ne rugam impreuna!

Nu pregeta deloc sa mergi la adunare. De la aceasta, numai vreun motiv bine intemeiat sa te opreasca. Cuvantul ne ciopleste, ne da la o parte aschiile vietii firesti. Toti avem colturi si muchii ce trebuie inlaturate. Unul se supara usor, altul tresalta la orice zvon, altul este capricios; toate acestea pot fi inlaturate prin Cuvantul lui Dumnezeu citit sau vestit in adunare. De aceea, lasa-te sa fii cio-plit! Nu pastra in tine crengile no-duroase ale firii pamantesti, ci repeta in tine insuti: Doamne, am nevoie sa fii cioplit.

la seama ca oricine intra in casa voastra sa vada din toata purtarea voastra ca a intrat intr-o casa de crestini si astfel sa doreasca cu infocare sa fie si el crestin. Si nu uita ca roada Duhului este aceasta salba nespuse de pretioasa: „dragostea, bucuria, pacea, rabdarea, indelunga-rabdare, bunatatea, credinciosia, blandetea, infranarea poftelor” (Galateni 5.22). O, de s-ar arata aceasta roada in viata si in casa ta, ca oricine vine la voi sa inteleaga cat este de bine sa fii crestin.

Bine venit in casa voastra sa fie numai acela care nu vorbeste de rau pe altii. Se face mult rau cand, avand musafiri la masa, se starneste vorbirea de rau. Si sa nu asteptam de la altii sa nu vorbeasca de rau, ci intai voi sa faceti lucrul acesta.

Mai adaug un cuvant despre persoana care ajuta in gospodarie. Ea a fost pentru cate un barbat o ispita. Unele casatorii s-au lovit tocmai in aceasta si s-au spart ca o corabie de stanca. Sa nu-ti inchipui ca este de prisos sa-ti atrag atentia asupra acestui lucru. Inima omeneasca este sediul prea multor rautati: nu locuieste nimic bun in mine. Suntem in stare sa facem orice rau, de aceea trebuie sa fim pastrati in har. Barbatul sa se fereasca de a fi prea intim cu ea. Mare atentie! Nu trebuie sa zicem niciodata: «Asa ceva nu mi se poate intampla; in ceea ce ma priveste, n-am nicio teama». „Asa ca cel care gandeste ca sta in picioare sa fie atent sa nu cada!” (1 Corinteni 10.12).

Pentru cheltuielile casei, da sotiei tale bani pentru mai mult timp. Faceti-va socoteala cat cheltuiti pe luna si, daca se poate, da banii pentru o luna. Unii barbati dau sotiilor lor numai pentru o zi, dar acesti bani se cheltuiesc repede si femeia trebuie sa ceara din nou bani si astfel de „cersiri” dau nastere la neintelegeri. Pe sotie o indemn sa noteze intr-un caiet tot ce cheltuiesc, ca sa-si dea singura seama - si poate si tie - cum a cheltuit banii. Unele cheltuieli sunt fixe, ca de pilda impozitele, intretinerea, insa la cele pentru haine sau mancare se pot face unele economii.

Atentie sa nu faceti datorii. Cand datoriile mananca cu tine din farfurie, atunci rai musafiri ai, care-ti vor face viata neplacuta. Sa nu fii dator la nimeni. Nici un cont neachitat! Meseriasii si negustorii au nevoie de bani. Daca nu aveti bani sa faceti vreme lucru, atunci mai asteptati, dar sa nu faceti datorii. Nu luati nimic pe datorie; cand vin cheltuieli neprevazute, acelea vor face cu neputinta achitarea datoriilor.

Cand faceti o calatorie, socotiti intai daca aveti cu ce s-o faceti. Daca nu aveti, ramaneti acasa. Insa cand plecati in calatorie, nu tineti socoteala pentru fiecare leu: aceasta strica toata bucuria calatoriei; sa nu faceti economii de unde nu trebuie, de pilda, lipsindu-va sa vizitati ceva folositor.

In ce priveste banii pentru Domnul, este o singura cale ca sa fii binecuvantat: daca dai Domnului o parte din venitul tau. Lucrul acesta l-am probat ani de zile. Merge intocmai ca la Maleahi 3.10: „Aduceti inasa la Casa Domnului toate zeciuielile, ca sa fie hrana in Casa Mea. Puneti-ma astfel la incercare, zice Domnul ostirilor; si veti vedea daca nu voi turna peste voi belsug de binecuvantare ”.

Dumnezeu sa fie cu voi in toate. El sa va binecuvanteze si sa fiti fericiti.

Sfaturile unui tata catre fiica lui care se casatoreste

Iubita mea fiica, a sosit ziua pe care ai asteptat-o cu bucurie crescanda, dar si cu teama, cand sa incepi un drum nou in viata, impreuna cu sotul pe care ti l-a daruit Dumnezeu. Cine stie daca ne vom mai vedea curand, de aceea, te rog, ia aminte la aceste cateva indemnuri ale mele, ca si cum ar fi cele din urma cuvinte - testamentul meu pentru tine. O, de le-ar binecuvanta Domnul!

O adevarata casatorie este din Rai

Cand cei dintai oameni au fost alungati din paradis, au lasat acolo multe lucruri; acolo au pierdut chipul lui Dumnezeu, dupa care fusesera facuti; acolo a ramas pacea in care traisera, cat timp au stat in legatura cu Dumnezeu; acolo a incetat fericita lor stare in prezenta lui Dumnezeu. Dar ceva au luat totusi cu ei: casatoria. Adam n-a iesit singur din paradis: Eva era cu ei. Dupa fericirea de care avusese parte un timp acolo, daca ar fi fost nevoit sa iasa singur, s-ar fi prabusit in disperare. Dar Eva era cu ei ca sa poarte impreuna durerea care le era de acum presarata din vina lor. Ce bine ca a fost asa!

Nu ma feresc sa repet: casatoria este din Rai. Tocmai de aceea cauta diavolul sa loveasca in ea, ca s-o intineze, ca s-o darama. Prin atacurile sale, prea adesea devine un iad. Ce chin cand doua persoane legate una de alta pentru toata viata nu se inteleg, nu sunt una! Dar ce frumos cand o casatorie este incheiata in cer! Ce odihnitor este sa poti spune cu toata siguranta: casatoria noastra a facut-o Dumnezeu. Sotul pe care-l am este daruit de Dumnezeu.

Sa nu-ti inchipui inasa ca aceasta casatorie a ta, pentru ca este randuita de Dumnezeu, va fi scutita de primejdia intinarii sau a prabusirii. Nu! Omul poate sa fie scos si din Paradis. Adam si Eva au fost alungati de acolo, din vina lor. Ei au fost cei care nu si-au pastrat Edenul. Straduieste-te sa pastrezi si sa aperi paradisul familiei. Nu uita ce spune Scriptura: Eva a fost vinovata ca Adam a fost izgonit

din Paradis; de aceea vegheaza si roaga-te ca sa ramaneti in Paradis, iar casatoria voastra sa fie si sa ramana un lucru din Rai.

Fa-ti timp pentru citirea Bibliei si pentru rugaciune!

Acesta este primul meu indemn, iar de implinirea lui depinde foarte mult fericirea in casatorie. Multimea treburilor casei sa nu te opreasca niciodata de la a cauta clipe de liniste. Incepe ziua cu Cuvantul lui Dumnezeu si cu rugaciune, ba chiar in mijlocul treburilor fa-ti timp sa mai rasufli cat de putin in rugaciune! Nu uita acest lucru chiar in ziua in care ai foarte multe treburi de facut! Da, cu cat mai plina de treburi este ziua, cu atat mai mare nevoie este ca intre ele sa te imbraci cu o noua putere de sus. Altfel te pierzi in valmasagul treburilor si al ocupatiilor. Si, ca sa nu ajungi acolo, fa-ti timp in fiecare zi pentru Biblie si rugaciune. Citeste si roaga-te impreuna cu sotul tau.

Model de casatorie

Apostolul Pavel zugravesce casatoria ca fiind prefigurarea legaturii dintre Domnul Hristos si Adunarea Sa. Aceasta legatura este idealul care trebuie sa fie mereu inaintea ochilor nostri si spre implinirea caruia sa nazuim. Sotul trebuie sa fie fata de sotie cum este Hristos fata de Adunarea Sa. Ce pilda pretioasa!

„Sotilor, iubiti-va sotiile, dupa cum si Hristos a iubit Adunarea ... Asa sunt datori si sotii sa-si iubeasca sotiile, ca pe propriile trupuri. Cine isi iubeste sotia se iubeste pe sine insusi. Pentru ca nimeni nu si-a urat vreodata carnea, ci o hraneste si ingijeste cu drag, ca si Hristos Adunarea: pentru ca suntem madulare ale trupului Sau, din carnea Sa si din oasele Sale. «De aceea va lasa omul pe tata si pe mama si se va lipi de sotia sa, si cei doi vor fi o singura carne». Taina aceasta este mare: eu dar vorbesc cu privire la Hristos si la Adunare. Insa si voi, fiecare, asa sa-si iubeasca sotia, ca pe sine insusi; si sotia sa se teama de sot " (Efeseni 5.25-33).

Cu aceeasi iubire si lepadare de sine sa-si iubeasca si sotul sotia! In Biblia mea am o insemnare pe care mi-a facut-o mama mea: „ca si Hristos". Aceasta mi-a fost deseori un indemn si m-a facut sa ma intreb: «iubesc eu pe sotia mea cum iubeste Hristos Adunarea Sa?» Din fire toti suntem egoisti. Ne iubim pe noi insine si traim pentru noi insine. Din aceasta pricina, este nevoie mereu sa ne amintim de pilda noastra: „Hristos".

Apostolul da sotilor urmatorul sfat: „Supuneti-va sotilor vostri ca Domnului, pentru ca sotul este cap al sotiei, dupa cum si Hristos este Cap al Adunarii. El este Mantuitor al trupului. Dar, dupa cum Adunarea este supusa lui Hristos, asa si sotiile sotilor lor, in orice" (Efeseni 5.22-24). Dar cui ii place sa i se vorbeasca astazi de supunere? Asa ceva nu mai este modern si totusi este etern. In ziua de astazi se vorbeste mult de «egalitatea sexelor», sot si sotie avand deopotriva aceleasi drepturi.

Oamenii vor sa arate ca ei stiu mai bine decat a stiut si a vrut Dumnezeu cand a facut din femeie o fiinta care are nevoie de sprijin: si de ajutor. Nimeni nu se abate de la aceasta randuiala fara sa-si ia pedeapsa. Cat de slaba este feminitatea acelora care cauta sa fie in toate lucrurile la fel cu barbatii! Tocmai prin aceasta ele sting stralucirea aceea ce ar fi trebuit sa fie partea lor nobila, aleasa. Oricat de nepotrivit ar suna cuvintele «sotia sa fie supusa», de aceasta depinde intr-o mare masura

fericirea si binecuvantarea casatoriei.

De aceea, retine astazi un sfat important: supune-te, asculta mereu! Imi inchipui ca sotul tau nu va cere niciodata de la tine ceva impotriva Cuvantului si a vocii lui Dumnezeu, pentru ca este credincios. De aceea iti amintesc: Cedeaza, cedeaza mereu! Nu tu porti raspunderea, ci sotul tau. Cat de bine este sa te poti sprijini pe el cu sentimentul ca esti la adapost! De aceea, lasa-i celui care-ti este randuit sa-ti fie cap toata raspunderea pe care o are. Fii deci supusa lui! Daca intr-un lucru sau altul esti de alta parere, lasa, cu incredere, ca sotul tau sa hotarasca!

De obicei femeile se lasa conduse mai mult de sentimente, in timp ce barbatii cerceteaza lucrurile mai adanc si judeca cu profunzime. Se cade sa lasi hotararea pe seama sotului tau. Cedeaza mereu! Daca auzi vorbindu-se peste tot de dreptul femeii, adu-ti aminte si de cuvintele mamei tale pe care ti le reamintesc aici:

«O, eu tin foarte mult la drepturile femeii! Nici nu ma gandesc sa ma lipsesc de drepturile mele de femeie. Dimpotriva, sunt o infocata aparatoare a drepturilor femeii. Am dreptul sa fiu iubita de sotul meu si am dreptul sa-i las lui toata raspunderea. Cat de bine ma simt eu cu aceste drepturi ale femeii. Daca ar trebui sa am grija de toate si sa ma gandesc la toate, as fi foarte nefericita. Dar am dreptul sa ma sprijin pe sotul meu si sa-l las pe el sa lucreze. Nu permit sa mi se ia ceva din dreptul meu de femeie». Da, potrivit Bibliei, acestea sunt adevaratele tale drepturi din care va decurge numai bine. Intreaba pe mama ta si-ti va confirma cat bine a intalnit in viata folosindu-se de aceste drepturi ale femeii.

Fii supusa! Voi starui cu acest indemn. Daca sotul tau doreste un lucru, care poate tie nu-ti place, care nu ti se pare drept, sa-ti spui si tu aceste cuvinte: «si de ce nu!» Sa-ti spui singura ca a ceda nu este ceva nedrept si a fi supusa nu este ceva oprit. Cu ele vei trece pe langa prapastii in care multe casatorii s-au prabusit.

Fara gelozie!

Iata o alta stanca de care s-au prabusit multe casatorii si s-au nimicite! Deci sa nu fii geloasa niciodata! Daca Dumnezeu ti-a dat un sot, fii incredintata ca el te iubeste si ca iti este credincios. Nimic nu este mai chinuitor si mai umilitor pentru un barbat decat sa vada ca sotia lui nu se increde in el. Se intampla oricarui om sa trebuiasca sa stea de vorba cu femeii, poate care vin la el ca sa ceara sfat. Daca, dupa aceea, sotia va incepe sa spuna: «a tinut cam mult aceasta stare de vorba», ceva atunci se rupe in inima sotului; si acest ceva se vindeca deosebit de greu.

Calea geloziei este cea mai sigura ca sa faca nefericita o casatorie! Daca tu esti geloasa, si pe tine te nefericesti. Gelozia este o patima care cauta cu patima tot ce poate sa aduca patima (suferinta)! Gelozia pune la indoiala iubirea si onoarea altuia, ingroapa increderea si instraineaza inimile. Amarul acesta l-au gustat prea multi oameni casatoriti. De aceea iti repet: fereste-te de gelozie! Ce s-ar fi ales de chemarea mea de vestitor al Cuvantului, daca mama ta m-ar fi chinuit cu gelozia? In fiecare zi vin la mine femeii sa ma intrebe cate ceva; deci prilejuri de gelozie sunt destule. Cat de recunoscator sunt ca mama ta nu m-a chinuit niciodata cu gelozia!

Fii cu voie buna

Cand sotul tau vine acasa sau cand pleaca de acasa, fii cu voie buna! Lucrul acesta este mult mai insemnat decat isi inchipuie cineva. El da parfum si farmec casatoriei. Cu cata duiosie se saluta cand se intalnesc, sau cand se despart, tinerii inainte de casatorie! Insa dupa ce s-au casatorit, aceasta bucurie a revederii se stinge. Orice ai avea de facut, fa-ti timp sa-i urezi din inima «drum bun» sau «bine ai venit» celui care se intoarce acasa. Sotul tau isi va iuti pasul cand va fi in drum spre casa; el se va bucura dinainte de primirea pe care i-o vei face. Cat costa sa urmezi acest sfat si ce binecuvantare sunt urmarile lui!

Traiti unul pentru altul!

Am aflat ca sunt patru clase de casatorii ale celor credinciosi.

In cea dintai clasa, pe care nu rareori am intalnit-o, cei credinciosi traiesc **unul impotriva altuia**. In fata lumii ei trec foarte fericiti, dar cine priveste mai adanc vede ca acestia traiesc unul impotriva altuia! El ii spune: «Stii bine ca prefer sa-mi fac singur bagajele, pentru ca nu-mi place sa se amestece cineva in treburile mele». Ea raspunde: «ar fi trebuit sa te bucuri ca vin sa te ajut». Dupa parerea ei, este un serviciu pe care vrea ea sa i-l faca. Dupa parerea lui, este un amestec in lucrurile care nu o privesc. S-ar cuveni ca ea sa-l lase sa-si faca singur bagajul, dar nu poate sa se lase de placerea de a-l ajuta, iar el nu poate sa mearga atat de departe incat sa vada dragoste in purtarea ei. Fiecare ramane cu dorinta si vointa sa. Si asa se ivesc mereu certuri si frecusuri. El se poarta nemanierat cu ea, iar ea este cicalitoare fata de el. O jale, nu altceva. Si totusi amandoi sunt credinciosi!

In clasa a doua, traiesc **unul langa altul**. Acolo fiecare isi are capul in vointa lui; s-au intepat de multe ori unul pe altul. Si atunci, ca sa inlature cearta, se dau la o parte si unul si altul din drumul celuilalt. Acum unul stie despre celalalt: asta nu-i place, sa nu-i dau prilejul sa vada acest lucru. In felul acesta, ei au ajuns la incredintarea ca in casatorie nu exista o adevarata fericire. El merge la treburile lui, ea la bucataria ei. El nu-i spune mai nimic din lucrurile la care se gandeste si din grijile sau ingrijorarile lui, gandind ca n-o privesc pe ea; ea nu-i marturiseste din micile ei greutati, motivand ca este nepasator fata de ce o intereseaza pe ea. S-au obisnuit sa-si pastreze pentru ei grijile si gandurile sau sa le impartaseasca prietenilor. Merg unul langa altul, fara ca intre ei sa fie vreo legatura stransa. Nici un interes pentru micile nevoi ale celuilalt! Au ajuns reci unul fata de altul. Lumea nu vede nimic din toate acestea. Poate ca nici ei insisi nu-si dau seama ce le lipseste in casatoria lor. Abia de banuiesc ca poate sa fie si in alt fel; ci cred ca este destul de bine cum sunt, dar, sub acest bine, traiesc intr-o stare „rece”.

In cea de-a treia clasa, **sotul se sfatuieste cu sotia lui**, impartasindu-i gandurile si dorintele lui. Intre ei este o comuniune de ganduri si de sentimente. El nu stapaneste asupra ei, nici ea asupra lui. Daca el este capul, ea este cununa acestui cap. Ce frumos: unul cu altul! Sotia este un adevarat ajutor pentru sotul ei si poarta totul impreuna cu el, iar el comunica cu ea in toate. Ti-as fi recomandat aceasta clasa, daca nu as fi stiut ca mai exista una.

Cea de-a patra clasa este aproape goala. Acolo sotii traiesc **unul pentru altul**. „Hristos a iubit Adunarea si S-a dat pe Sine Insusii pentru ea” (Efeseni 5.25). Unul pentru altul! Fiecare sa aiba dorinta de a trai asa fel incat sa faca bucurie celuilalt! Cum pot sa-i fac o bucurie? Fiecare se lasa pe sine in urma, pentru ca vrea sa faca placere celuilalt. La scoala am invatat ca persoana intai este «eu», a doua «tu» si a treia «el». Acest lucru se potriveste cu firea egoista a omului, «eu» sa fie persoana intai. Dar intr-o casatorie adevarata, «tu» este persoana intai, si «eu» a doua. „Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti” (Luca 10.27).

Nu ni s-a spus intai ca trebuie sa-l iubim pe aproapele nostru cum ne iubim pe noi insine; daca ar fi asa, ne-am iubi in primul rand pe noi insine si n-ar mai ramane nimic pentru aproapele nostru, caci n-am mai sfarsi-o cu iubirea de noi insine. Nu, ci Domnul Isus ne-a spus: „Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti”. A aproapele trebuie sa fie deci persoana intai; asa trebuie sa fie in primul rand in casatorie. Daca barbatul tau ajunge persoana intai pentru tine, atunci mergi dupa voia lui Dumnezeu. Atunci, sa ingrijesti de el si sa te ostenesti pentru el nu este o povara, ci o placere, bucuria si placerea ta.

In orice femeie adevarata salasluieste un dar al lui Dumnezeu, o inima de mama. Chiar la fetite se poate vedea intai grija lor pentru papsulele lor si apoi cu cata placere se ocupa ele de copiii! Dumnezeu a pus in femeie acest imbold, incat ele sa traiasca pentru altii. In zilele noastre, acest dar al lui Dumnezeu este inabusit de spini, de palamida egoismului si de dorinta de a stapani.

Dar, ca sa poti trai in felul acesta, adaug un alt sfat: nu astepta nimic bun de la tine insati, ci asteapta totul numai de la Domnul! Aceasta este greseala pe care o fac multi; ei asteapta ceva bun de la ei insisi, de la puterea lor. Insa cu puterea noastra nu ajungem la nimic! Si totusi cat de putini cred acest lucru! Omul pune prea mare pret pe puterea sa.

Oricat de mult v-ati iubi unul pe altul, aceasta nu va este de ajuns pentru toata viata! Cine isi zideste casa fericirii lui pe iubirea inimii lui, acela zideste pe nisip. Trebuie sa-L rugati intotdeauna pe Domnul pentru aceasta si sa luati de la El ce aveti nevoie. Sa nu credeti ca va iubiti atat de mult incat nu se cuvin griji in aceasta privinta! Nu astepta nimic bun de la tine insati! N-avem in noi puterea prin care sa putem face pe altul fericit! Cu puterea noastra nu ajungem la nimic. Dar Domnul poate nespuse mai mult!

In loc sa te bizui pe tine insati, cufunda-te in marea Lui iubire. Domnul Isus are un ocean de iubire, indestulatoare si pentru tine si pentru sotul tau. Mergi in fiecare dimineata cu galeata ta si scoate iubire din oceanul Sau nesecat! Cum a iubit El? „Iubind pe ai Sai, care erau in lume, i-a iubit pana la capat” (Ioan 13.1). Chiar si pe Petru cel pripit, chiar si pe Toma cel trist, chiar si pe Iuda vanzatorul! Da, El i-a iubit chiar si pe calaii Sai, cand era pe cruce, si S-a rugat pentru ei: „Tata, iarta-i, caci nu stiu ce fac ” (Luca 23.34).

Toata fiinta Lui este iubire! Vino la El! Noi suntem deplin incredintati de lipsa noastra de putere de a iubi si de a face pe altul fericit, de aceea li cerem mereu Domnului iubire. Si El o are in masura imparateasca, nesfarsita. El poate sa va pazeasca si pe voi de la cel dintai pas. El poate sa va umple de iubire.

Nu ma indoiesc o clipa ca-ti iubesti foarte mult sotul si ca esti gata sa suferi totul pentru el, insa nu aceasta este temelia unei casatorii fericite si binecuvantate - spun lucrul acesta dintr-o lunga experienta. Una este sa iei la un moment dat o hotarare eroica si alta este sa rabzi cu tarie si vitejie micile nevoi ale vietii. Cate femei ar fi in stare sa-si dea viata pentru sotii lor; dar, ca sa se supuna sotilor lor, aceasta n-o pot face. Nu astepta nimic bun de la tine insati.

Asteapta totul de la Domnul. Daca astepti ceva bun de la tine insati, curand va trebui sa-ti vezi falimentul, dar daca astepti totul de la Domnul, vei vedea ca „Raul lui Dumnezeu este plin cu apa” (Psalmul 65.9). Mergi neincetat sa-ti adapi viata din Raul Domnului! Vei fi inviorat! Si nu uita ca a iubi inseamna a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt.

Acest cuvânt este foarte limpede si poate sa-ti fie de mare ajutor. De unde vine lipsa de iubire din atatea casatorii? Din aceea ca n-au invatat sa priveasca lucrurile din punctul de vedere al celuilalt. Fiecare priveste lucrurile numai din punctul sau de vedere.

Se poate intampla ca, intr-o zi, sotul sa se intoarca de la serviciu ingandurat, fara sa te mai salute cu afectiunea sa obisnuita. Acum, in functie de cum privesti tu lucrurile, te intrebi: «Ce-o fi avand sotul meu astazi? Doar nu i-am facut nici un rau. Ma obolesc toata ziua pentru el si acum iata ce atitudine are!» Si, gandind asa, te retragi in tine insati. Astepti pentru tine atentie, iubire, bunatate si, pentru ca nu le primesti, ti-ai pierdut voia buna.

Sa presupunem insa ca privesti din punctul de vedere al celuilalt si ca iti zici: «Ah! sotul meu a avut astazi o zi grea, de aceea sa fiu deosebit de iubitoare fata de el». Daca te porti astfel, vei avea o seara frumoasa, binecuvantata. Sotul tau isi va usura inima destainuindu-ti apasarea si va remarca cu bucurie ce buna este casatoria facuta de Dumnezeu.

Ce minunat lucru este sa putem sta de vorba unul cu altul, unindu-ne in rugaciune inaintea lui Dumnezeu, multumindu-i totodata pentru iubirea si ajutorul acordate. Daca insa te superi si te necajesti, sa stii ca pui in joc fericirea casatoriei tale. Invata ca a iubi inseamna a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt.

Incolo, regula in casatorie este sa nu faci niciodata ceva pe ascuns. Nu face nici un lucru pe care n-ai dori sa-l afle sotul tau. Si nici sa nu se amestece cineva intre voi: nici tatal, nici mama, nici fratele, nici sora. Sotul trebuie sa stie tot ce faci.

Daca totusi faci ceva pe ascuns, lucrul tot va iesi candva la iveala si atunci increderea sotului tau in tine se va risipi. Deci nici un secret! Nu vorbi niciodata cu vreo prietena de-a ta, si nici chiar cu sora ta, lucruri pe care sotul tau nu trebuie sa le stie sau care i-ar starni durere daca le-ar afla. Multe casatorii s-au distrus prin faptul ca sotia (sau sotul) s-a increzut intr-un prieten. Nu-ti trebuie alt prieten, decat sotul tau; el iti este prietenul dat de Dumnezeu. Fereste-te de orice alt fel de prietenie. la seama si la prietenele pe care le ai de cand erai necasatorita. In cercul prietenelor de alta data se poate strecura cu usurinta o vorba pe care ai fi dorit sa n-o fi rostit niciodata.

Si daca vreodata se va ivi vreo neintelegere intre tine si sotul tau, sa nu spui nimanui despre acest lucru - si iti repet aceasta de zece ori. Nu te lasa tarata de vreo suparare trecatoare, ca sa spui ceva

rau despre sotul tau! Supararea pleaca repede, dar, daca ai spus-o altuia, ea ajunge si mai departe, din gura in gura, iar lumea va vorbi despre zdruncinarea fericirii in casatoria voastra.

In cele din urma, cuvintele acestea ajung pana la urechile tale si atunci intelegi, cu lacrimi, ce rau ai facut si cata paguba ai adus sotului tau in fata oamenilor. De aceea sa nu spui niciodata nici o vorba rea despre el! Niciodata, fata de nimeni! Si, intai de toate, nici o vorba din viata voastra intima! Acesta este un loc sfant in care amandoi aveti a face numai cu Domnul. In intimitatea voastra nu trebuie sa priveasca nici un ochi curios.

Nu uita niciodata ca sotul si sotia apartin unul altuia si ca alcatuiesc un trup. Daca nu vrei sa se vorbeasca despre tine lucruri nepotrivite, apoi cu atat mai mult sa nu faci tu insuti lucrul acesta cu privire la sotul tau. Este 1 Corin- teni 13.7 - „Dragostea suporta (acopera) toate” - cheie de bolta pentru viata ta?

Daca vei vorbi ceva de rau despre sotul tau, prin aceasta sapi o prapastie care nu se mai poate astupa, fiind ori prea intinsa, ori prea adanca; si nu veti mai fi una. Unii si-au pierdut paradisul caminului dand curs vorbirii ascunse.

Deci sa nu ai secrete fata de sotul tau si sa nu spui niciodata o vorba rea despre el! Sapa adanc acest cuvint: «Niciodata!»

Inca un sfat parintesc: cereti-va copiii in rugaciune, de la Domnul! Cat de frumos este cand cineva poate sa spuna despre fiecare copil al sau: a fost cerut si a fost primit de la Domnul! Si cat de trist este cand in familiile credinciosilor se aude spunandu-se: «iar un copil!» Ce triste stari domnesc in caminele care traiesc dupa firea pamanteasca si nu dupa Duh. Si totusi se numesc credinciosi!

Ce lucru mare este ca noi, oamenii, sa putem da viata celor care au suflete nemuritoare, care sunt chemati copii ai lui Dumnezeu si mostenitori ai gloriei eterne! Aici diavolul isi intinde mult stapanirea, dar noi sa inchinam acest teritoriu lui Dumnezeu: pe viata conjugala trebuie scris: «sfant Domnului!» Ce placuta este acea casatorie peste care se odihneste binecuvantarea lui Dumnezeu, dupa cum este ea oglindita in Psalmii 127 si 128.

Si in relatiile cu altii nu uita ca un cuvint prietenos este ca o ungera a unui angrenaj; apoi totul se va face cu placere.

In scrisoarea catre adunarea din Efes, (Apocalipsa 2), Domnul a trimis mustrarea invelita in lauda. El a mustrat acea adunare, spunand: „ti-ai parasit dragostea dintai”, dar inainte de a o mustra, a laudat-o! „Stiu faptele tale si osteneala ta si rabdarea ta si ca nu poti suporta pe cei rai”. Dupa aceea vine mustrarea, iar dupa mustrare o alta lauda. Dar ai un lucru bun: „urasti faptele nicolaitilor pe care si Eu le urasc ”.

Mustrarea este facuta in lauda! O lauda deschide inima si o face in stare sa primeasca cu folos mustrarea.

Clipele pe care le-am pus deoparte pentru aceste indemnuri au trecut repede. Ca incheiere, am inca un sfat: toata viata voastra sa fie o calatorie de nunta. Dupa o munca obositoare, poate timp de o saptamana, puneti-va deoparte o zi si faceti din ea o «calatorie de nunta»!

Domnul sa vegheze si mai departe asupra cailor tale si sa te binecuvanteze. El este credincios si va face acest lucru. Da, Dumnezeu sa te binecuvanteze, copilul meu iubit. Da, El sa te binecuvanteze!

Celui care va bate Chiriat-Seferul

„Si Caleb a zis: «Celui care va bate Chiriat-Seferul ... ii voi da de sotie pe Acsa, fiica mea»“ (Iosua 15.16).

Astazi am un cuvânt deosebit pentru voi, dragi prieteni tineri, un cuvânt foarte practic, referitor la un subiect, caruia ii revine cea mai mare importanta pentru viata voastra dupa intoarcerea la Dumnezeu: incheierea unei casatorii!

Astazi traим zile in care randuielile morale ale lui Dumnezeu pentru acest pamant sunt anulate si in care lipsa de stapanire a voii omenesti nu mai cunoaste nici o granita. De aceea, cat de important este ca in cazul oricarei hotarari sa ne interesam de gandurile lui Dumnezeu si sa le dam ascultare fara rezerve, independent de spiritul vremii si de curentele la moda! In ascultare se afla binecuvantare imensa, dar numai acolo. „Lumea moderna“ rade probabil de noi sau considera respectarea principiilor Sfintei Scripturi ca ingustime de orizont sau chiar fanaticism. Lasati-o! Noi stim ca respectarea este ascultare si Cuvantul Sau este adevarul. Mai stim ca nu-L putem cinsti altfel pe Domnul nostru decat numai prin ascultare. Suntem mereu in pericolul de a prelua prin contact cu lumea, obiceiurile si opiniile ei; si tocmai acesta este scopul satanei: sa ne incadreze in lume, sa faca din Daniel un „caldeean“. Nu trebuie oare sa deplangem ca tocmai in acest domeniu, de care ne ocupam astazi, a reusit foarte mult?

Desigur, casatoria este voita de Dumnezeu si este canalul natural al binecuvantarii, prin care Dumnezeu Creatorul vrea sa le binecuvanteze pe creaturile Sale, si cu atat mai mult pe copiii Sai (Geneza 2.18; Evrei 13.4). De asemenea „cine a gasit o sotie a gasit un lucru bun si a primit har de la Domnul“ (Proverbe 18.22). Deci, din principiu, dorinta de a se casatori este naturala, sanatoasa si placuta lui Dumnezeu. Dar cum este in detaliu „calea unui barbat la o tanara“ (Proverbe 30.19) conform gandurilor lui Dumnezeu? Sa incepem cu intrebarea:

Cand este momentul potrivit pentru o casatorie?

Raspunsul il putem exprima intr-o forma foarte scurta: „Cand Dumnezeu iti spune: «Nu este bine ca omul sa fie singur; ii voi face un ajutor potrivit»“. Dar gandeste-te, dragul meu prieten tanar, ca Dumnezeu nu-ti va spune aceasta niciodata atata timp cat te afli inca in perioada pregatirii, a uceniciei sau a studiului si nu poti inca hrani o sotie! „Pregateste-ti afara lucrarea si pune-ti ogorul in ordine si dupa aceea zideste-ti casa“ (Proverbe 24.27)! Cum si cu ce incepe „zidirea casei“ vom vedea imediat; dar voia lui Dumnezeu este ca tanarul – inainte de a intra in relatii cu o fata – sa se dedice indeplinirii lucrarii sale afara si sa chibzuiasca sa-si puna ogorul in ordine in asa fel, incat din

rodul acestuia sa poata trai cu ajutorul si binecuvantarea lui Dumnezeu. Aceasta „punere in ordine a ogorului“ trebuie sa se realizeze cu forte neimpartite si nu in timp ce gandurile sunt pe jumătate la fata si pe jumătate la munca. Dumnezeu doreste ca fiecare tanar sa fie format sub greutatea indatoririlor zilnice; si nu este tocmai fidelitatea si adevărea capacitatea in munca afara pe ogor o recomandare pretioasa pentru casatorie?

Se adauga o a doua conditie foarte importanta pe terenul spiritual. Caleb nu si-ar fi dat fiica unui barbat neincercat in credinta! Spune, ai invins deja „Chiriat-Seferul“, „Cetatea cartii“, a devenit pentru tine „Debir“, „locul unde vorbeste Dumnezeu“? Iubesti, cunosti Cuvantul lui Dumnezeu? A putut sa-ti vorbeasca Dumnezeu despre gandurile si principiile Sale? Ti-a putut arata de exemplu cat de pretios este locul la Masa Domnului? Indeplinesti ultima dorinta a Domnului tau? NU? Atunci nu trebuie sa privesti in jur dupa fete! Mergi mai intai cu Dumnezeu calea ta si incearca sa castigi cu El victorii ale credintei! Citeste cu rugaciune Cuvantul Sau cel sfant! Cum vrei sa preiei altfel candva locul de preot in familia ta? Vrei ca sa-ti dea Caleb o Acsa? Atunci trebuie sa devii un Otniel, al carui nume inseamna „taria mea este Dumnezeu“! Daca vei merge astfel inainte cu Dumnezeu, daca aceasta este calea Sa pentru tine, iti va spune si tie la timpul Sau: „Nu este bine ca omul sa fie singur; ii voi face un ajutor potrivit“.

Care este primul pas?

Asteptare! Asteapta-L pe Dumnezeu si cere-i lumina! A astepta nadajduind in Dumnezeu este mult mai greu decat a face ceva. Dar nu tu trebuie sa faci ceva, ci Dumnezeu si Tatal tau face ceva pentru tine. Nu este mult mai bine acest lucru? El are pentru tine o anumita cale si o anumita sotie. Pentru Adam a facut-o pe Eva, iar El a facut-o in asa fel, incat „i s-a potrivit“. Tot ceea ce nu avea el, avea ea, iar ceea ce nu posedea ea, posedea el. Dumnezeu nu a facut zece Eve, pentru ca Adam sa-si aleaga una. Tot astfel, El a facut pentru tine, drag prieten, o sotie care ti se potriveste in totul exact! De aceea nu este necesar sa umbli peste tot pentru a cauta o sotie potrivita, nu e necesar sa faci cunostinte, sa inchei prietenii, cum face lumea pentru „a se cunoaste mai bine unii pe altii“. Este Unul care va cunoaste pe amandoi mult mai bine decat v-ati putea cunoaste voi vreodata. Poti sa stii cum se va dezvolta partea cealalta in decursul anilor? Increde-te in Tatal tau care te iubeste! A cunoaste voia Sa este lucrul cel mai important pentru tine si viata ta. La timpul Sau, El iti va aduce inainte pe sotia ta hotarata pentru tine, asa cum a adus-o pe Rebeca la fantana la Eliezer si asa cum a facut la inceput cu Adam: „Si a adus-o la om“ (Geneza 2.22). Ce pretioasa este o astfel de experienta! Ai vrea sa te lipsesti de ea? Dar probabil intrebi acum:

Cum pot recunoaste voia lui Dumnezeu?

Despre aceasta intrebare s-a scris si s-a vorbit mult, asa ca aici ne vom rezuma numai la unele indicatii generale si la cateva speciale. Pentru a putea recunoaste voia lui Dumnezeu, ochiul trebuie sa fie curat, iar sufletul exersat in umblarea cu Dumnezeu. „Eu te voi sfatui, avand ochiul Meu asupra ta“ (Psalm 32.8). Dar fereste-te de cursa sa-i ceri lui Dumnezeu lumina si in acelasi timp sa ai deja pareri preconceptionale! Dumnezeu nu-ti va arata voia Sa in nici un caz, daca iti impui propria voie intr-o anumita problema. Nu ne putem juca nicidecum cu Dumnezeu.

Nu te lasa calauzit numai de imprejurari! Ele nu sunt de fapt neinsemnate pentru recunoasterea voii lui Dumnezeu, dar ca atare pot sa ne conduca intr-o directie gresita! Nu te increde in sentimentele tale! Cu siguranta, Dumnezeu iti va darui afectiune adevarata pentru persoana aleasa de El, dar numai simpatia este un conducator nesigur si periculos. In intreaga problema, cea mai mare insemnatate ii revine Cuvantului lui Dumnezeu.

Probabil, in campul tau vizual a aparut o anumita persoana; atunci aplica etalonul Cuvantului lui Dumnezeu la gandurile tale referitoare la ea! Este nascuta din nou si este cunoscuta ca tematoare de Dumnezeu? „O sotie chibzuita este de la Domnul“ (Proverbe 19.14). Si-a gasit confirmarea in mijlocul copiilor lui Dumnezeu prin faptul ca a fost primita la Masa Domnului? Eu nu am vrut alta! „Un om din casa lui Levi s-a dus si a luat o fiica a lui Levi“ (Exod 2.1). Acesta este un principiu foarte important al lui Dumnezeu. Semintia lui Levi se afla intr-o legatura deosebita cu Locasul sfant al lui Dumnezeu si cu inchinarea in fata Domnului. O, ia numai o „fiica a lui Levi“, care este nu numai „credincioasa“, ci care si-a aratat interesele fata de lucrurile lui Dumnezeu prin ocuparea locului ei! Rareori s-a dovedit o casatorie ca fiind „in Domnul“ cand cineva si-a luat o sotie – vorbind in imagini – dintr-o alta semintie, de pe un „alt camp“. Probabil, sora la care te gandesti tu nu este din punct de vedere spiritual atat de departe; atunci nu o deranja si asteapta! Mai ales daca nu ai claritate cu privire la intentia lui Dumnezeu, atunci asteapta! Probabil iti vine greu, dar asteapta si „nadajduieste in Domnul“! Actionarea pripita descopera firea. Daca aceasta fata este intr-adevar de la El pentru tine, atunci nu ti-o va putea lua nimeni. Poti fi sigur de aceasta.

Dar sa presupunem ca in inima ta s-a maturizat gandul ca acum este momentul lui Dumnezeu sa ti se daruiasca de sotie acea sora. Atunci nu-i vorbi inca despre dragostea ta, ci mai degraba ascunde-o de ea! In schimb du-te pe calea, pe care din nefericire numai foarte putini tineri par sa mearga astazi:

Vorbeste cu parintii!

Mai intai, cu parintii tai! Prezinta-le dorinta ta! Vrei sa faci pasul cel mai important al vietii tale fara binecuvantarea parintilor tai? Cata nedreptate si suferinta au cauzat copiii parintilor lor prin faptul ca i-au pus in fata faptului implinit! Nu asa se „cinsteste“ tata si mama. Nu este oare acordul parintilor un alt indiciu important pentru faptul ca aceasta este calea de la Dumnezeu? Acum poti merge cu gandirea intarita la parintii sorei si sa le ceri mana ei. Aceasta nu tine de antichitate, aceasta este calea lui Dumnezeu. Gandeste-te ca fata nu-ti apartine, nu ti-o poti simplu lua. Lumea face acest lucru, dar nu este bine.

Femeia se afla sub autoritatea barbatului – fata necasatorita sub cea a tatalui ei, femeia casatorita sub cea a sotului ei (Numeri 30.4-16; 1 Corinteni 11.3). De aceea cere mana fiicei sale! Cum a spus Caleb: „... ii voi da (eu) de sotie pe Acsa, fiica mea“. Ce parte fericita de a te lasa data! Iar daca parintii spun: „Vom chema fata si vom afla din gura ei“, iar daca ea raspunde la intrebarea: „Vei merge tu cu omul acesta?“ cu cuvintele Rebecai: „Voi merge“, atunci ti se va intampla ca slujitorului lui Avraam, care a privit uimit si L-a laudat pe Dumnezeu.

Poate in unele cazuri mai exista mici ezitari, un timp de gandire sau unele greutate. Nu toate se desfasoara pe linia ideala si cateodata Tatal nostru incearca credinta copiilor Sai. Dar crede-te mai departe in Cel care te-a condus pana aici! El va implini ceea ce este pentru tine (Psalm 138.8) si – daca aceasta este calea de la El – iti va deschide o usa dupa alta.

Ce pretios este sa stiti de la inceputul caili vietii voastre comune si de-a lungul intregilor zile pe care vi le va acorda Dumnezeu ca El a fost Acela care v-a daruit unul altuia!

Din revista „Ermunterung und Ermahnung“

Crestinul si casatoria

Crestinul trebuie sa ia in anii tineretii hotarari de cea mai mare importanta pentru intreaga lui viata pe acest pamant. Urmarile lor se intind chiar pana in vesnicie. Astfel, mai devreme sau mai tarziu, se pun intrebarile:

- Sa ma casatoresc?

- Cu cine?

- Cand?

Este cunoscut faptul ca in zilele noastre maturitatea trupeasca apare mai devreme decat in generatiile trecute. De aceea este cu atat mai important ca tanarul credincios sa ceara de la Dumnezeu har, pentru a astepta in puritate ceasul lui Dumnezeu, cand se poate gandi la casatorie. Acel ceas soseste atunci cand printr-o umblare fidela si in urma experientelor cu Domnul, precum si printr-o cugetare la Cuvantul Sau, tanarul credincios a ajuns la o anumita intelegere a gandurilor lui Dumnezeu si astfel la o maturitate interioara. De asemenea trebuie sa fie in stare sa-si intretina familia, fara datorii si fara ajutor din partea altora.

Sa presupunem ca acel moment a sosit. Acum, tanarul credincios trebuie sa dea un raspuns personal la intrebarile de mai sus. Domnul ii da in acest sens, intr-o oarecare masura, mana libera. El nu ii porunceste sa ramana necasatorit si nu ii porunceste sa se casatoreasca. Intreaga viata a unui crestin este subordonata unor realitati si principii anumite, care ii permit sa paseasca inainte si in aceasta problema pe o cale placuta lui Dumnezeu. Deoarece aceste realitati si principii sunt indicatoare pe cale, ni le vom aminti in continuare pe scurt.

„Fiti sfinti, pentru ca Eu sunt sfant“ (1 Petru 1.16).

Stim cu totii: constiinta publicului impotriva necuratiei morale se impietreste tot mai mult, devine tot mai insensibila. Cu cat dispare mai mult teama de Dumnezeu si de Cuvantul Sau in crestinatate, cu atat mai ingaduitor se judeca incalcarea comportamentului biblic, civilizatat, dintre sexe.

Dar credinciosul este spalatat prin sangele lui Isus. El a murit si a inviat impreuna cu Hristos. Dumnezeu asteapta de la credincios sa lepede ceea ce se refera la umblarea trecuta, omul cel

vechi, care se strica prin poftete inselatoare. El este innoit in duhul mintii sale. A imbracat deci omul cel nou, creat dupa chipul lui Dumnezeu in dreptate si in sfintenie (Efeseni 4.20-24).

Daca viata interioara a unui copil al lui Dumnezeu este sanatoasa, atunci el va cauta sa aiba o constiinta curata si in relatiile cu celalalt sex, gandind la cuvantul: „Ci, dupa cum Cel care v-a chemat este sfant, fiti si voi sfinti in toata purtarea“ (1 Petru 1.15). El va evita „flirtul“ si „prietenii“, care cauzeaza atata rau in mijlocul tinerilor acestei lumi. In schimb, va reflecta la casatorie, aceasta relatie creata de Dumnezeu intre barbat si femeie. Ce bine este daca tinerii credinciosi se pastreaza curati si ne-atinsi in suflet si in trup pentru partenerul de viata care le va fi, probabil, daruit mai tarziu si se indreapta dupa gandurile lui Dumnezeu pe calea care duce la unirea lor!

Trupul nostru – o jertfa placuta lui Dumnezeu

Desigur, casatoria nu este scopul si insarcinarea principala a vietii noastre, asa cum gandesc multi. Mielul lui Dumnezeu ne-a rascumparat pentru Dumnezeu cu pretul sangelui Sau (Apocalipsa 5.9). Noi li apartinem. El are drept asupra trupului nostru, asupra inimii noastre, asupra darurilor noastre, asupra timpului nostru si asupra a tot ce posedam. Deci aici, jos, „slujba noastra inteleapta“ este sa-i punem la dispozitie trupurile noastre ca o jertfa vie, sfanta, placuta lui Dumnezeu. Trebuie sa ne lasam mistuiti in slujba pentru El, asa cum era mistuita jertfa pe gratarul altarului. In toate trebuie sa cercetam care este voia Sa buna, placuta si desavarsita.

„Cautati mai intai Imparatia lui Dumnezeu“ (Matei 6.33). Toate celelalte lucruri trebuie sa se subordoneze acestei singure nazuinte sfinte. Astfel, Pavel, care ni se prezinta in 1 Corinteni 7, avea insarcinarea mare si grea de a face munca de pionierat ca apostol al natiunilor si de a duce Evanghelia in tinuturile indepartate. Asa a ajuns in nenumarate intristari si necazuri (2 Corinteni 11). Cum ar fi putut duce cu sine o sotie si probabil copii? - Si astazi exista oameni care „singuri s-au facut fameni pentru Imparatia cerurilor“ (Matei 19.12). Ei renunta de bunavoie la casatorie pentru a-i putea sluji mai bine si mai liber Domnului. Ei stau tari in inima lor si nu duc nici o lipsa in celibatul lor si in infranarea lor totala. Ei gasesc in Duhul Sfant putere pentru a-si stapani trupul.

Exista surori a caror prima nazuinta este de a se casatori. Ele se mistuie in dorinta dupa un camin si copii proprii. Daca nu au parte de acestea, cred ca si-au gresit adevaratul scop al vietii. Se simt iesite din fagas si se fac pe ele si pe altii nefericiti, pentru ca vad trecand neimpliniti anii tine-retii. Dar ce citim? „Cea necasatorita se ingrijeste de cele ale Domnului, ca sa fie sfanta, si in trup si in duh“ (1 Corinteni 7.34). Sa ne schimbam atitudinea cu toata hotararea dupa acest laitmotiv! Atunci, pacea si bucuria Sa ne vor umple viata.

Pentru cea mai mare parte a credinciosilor, casatoria este insa calea pe care o aleg dupa gandurile lui Dumnezeu. Dar si pentru ei au valabilitate cuvintele: „Pentru ca nici unul dintre noi nu traieste pentru sine si nici unul nu moare pentru sine. Pentru ca, si daca traim, pentru Domnul traim; si daca murim, pentru Domnul murim“ (Romani 14.7, 8). In cazul alegerii partenerului de viata si a tuturor celorlaltor interese care privesc intemeierea unei familii, prima intrebare nu trebuie sa fie: Vom gasi fericirea vietii pamantesti?, ci: Vom putea sluji impreuna Domnului? Vom fi unul altuia un ajutor real in sarcinile pe care ni le-a dat Domnul deja inainte? Ne va fi posibil amandurora sa fim ospitalieri si

sa ducem o casnicie tematoare de Dumnezeu, care sa fie o binecuvantare pentru altii? Va deveni barbatul un tata care stie sa-si „conduca bine“ casa (1 Timotei 3.4)? Poseda fiica „frumusetea nepieritoare a unui duh bland si linistit, care este de mare pret inaintea lui Dumnezeu“ (1 Petru 3.4)? Se arata la ea virtutile „femeii virtuozase“ din Proverbe 31? Dar nici sotii nu trebuie sa uite sa-si dea lui Dumnezeu trupurile ca o jertfa vie. „Timpul s-a scurtat. De acum, si cei care au sotii sa fie ca si cum n-ar avea... si cei care se folosesc de lume, ca si cum nu s-ar folosi deplin de ea; deoarece chipul lumii acesteia trece“ (1 Corinteni 7.29-31).

Dumnezeu, „Daruitorul“, nu va ramane dator celor care i se daruiesc. Cine li slujeste si se „da“ va afla promisiunea din Luca 6.38: „Dati, si vi se va da; o masura buna, indesata si clatinata si varsandu-se pe deasupra va vor da in san, deoarece, cu aceeasi masura cu care masurati, vi se va masura“.

Jugul nepotrivit

Tinerii crestini, care nu doresc sa-L urmeze pe Domnul cu toata hotararea si care nu judeca gandirea lor lumeasca, se afla in marele pericol de a-si face viata nefericita. Tocmai pentru ca gandesc lumeste, nu iau de la inceput in serios „flirtul“. „Toata lumea face asa!“ „In ziua de astazi s-a luat o atitudine generoasa fata de astfel de lucruri!“ Dar totusi, candva devin constienti de faptul ca legatura a devenit definitiva.

Atunci urmeaza o alta manevra: trebuie adusa la un numitor comun gandirea crestina si calea lumeasca. Partenerul, impins de dragoste, pare sa fie dispus sa-si aduca aportul in acest sens. „Citesc cu ea din Biblie si se arata interesata; cu siguranta se vor sfarsi toate cu bine!“ Sau: „El a venit chiar si la adunare si este un om foarte amabil. Sunt convinsa ca este un copil al lui Dumnezeu, doar ca nu se poate exprima asa bine in acest sens!“

Pe scurt, pana la urma se incheie casatoria. Vine viata de zi cu zi, dar si trezirea din betia sentimentelor. Inceteaza citirea Bibliei si rugaciunea impreuna. De atunci, el nu a mai fost la adunare. Astfel, credinciosul a gasit nu un ajutor pentru viata sa duhovniceasca si pentru slujirea Domnului in partenerul sau de viata, ci o mare piedica, o frana puternica. Aceasta situatie va dura, probabil, toata viata spre necinstirea Domnului si spre paguba copiilor care cresc. – Exista, desigur, multe variante ale unor astfel de legaturi, dar in cele mai multe cazuri, calea este plina de nechez si semanata cu lacrimi.

Oh, de ar pune la inima tinerii credinciosi aceasta avertizare clara a Cuvantului lui Dumnezeu: „Nu va injugati la un jug nepotrivit cu cei necredinciosi; pentru ca ce legatura este intre dreptate si faradelege sau ce comuniune are lumina cu intunericul? Si ce intelegere are Hristos cu Belial sau ce parte are un credincios cu un necredincios?“ (2 Corinteni 6.14-18)!

Trebuie insa sa mergem un pas mai departe. Nu este suficient sa stiu ca acela pe care vreau sa mi-l aleg ca tovaras de casnicie este, fara indoiala, un credincios. In haosul opiniilor si al sistemelor religioase, trebuie sa ma despart in supunere fata de Cuvantul lui Dumnezeu de tot ceea ce a adus omul in „casa mare“ a crestinatatiei. Ca atare, doresc sa ascult de Stapanul casei si sa-i fiu un vas folositor si sfintit spre cinstirea Sa (2 Timotei 2.19-21). Imi poate fi atunci indiferent, daca sunt legat

prin casatorie de cineva care nu acorda nici o insemnatate acestor intrebari atat de importante pentru Domnul? Partenerul nu mi-ar fi in acest sens un ajutor, ci o piedica. In ceea ce priveste interesele imparatiei lui Dumnezeu, care ar trebui sa aiba primul loc in inimile noastre, nu vom fi de aceeasi parere si vom merge pe cai diferite. Acesta nu va fi un semn bun pentru o viata de casnicie armonioasa, in care ar trebui sa se lupte impreuna, cu un singur suflet, cu credinta Evangheliei (Filipeni 1.27).

Ce au de spus parintii in acest sens?

Sub influenta lumeasca, astazi, credinciosii tineri merg inaintea parintilor abia dupa ce legatura interioara cu persoana pe care si-au ales-o este deja un fapt implinit. Parintilor le este incredintata din partea lui Dumnezeu sarcina de a-i creste pe copiii lor in disciplina si sub mustrarea Domnului (Efeseni 6.4), de a-i calauzi in anii adolescentei pe calea cea buna si de a-i ajuta cu vorba si cu fapta pe fiii si pe fiicele lor mature. Parintii tematori de Dumnezeu nu cunosc alta dorinta mai fierbinte decat aceea de a-i vedea pe copiii lor pasind cu hotarare in teama de Domnul si inaintand pe caile Sale, atunci cand acestia au devenit independenti. De ce nu s-ar destainui parintilor in problema cea mai importanta a vietii lor? Poate pentru ca se tem ca parintii s-ar putea sa nu fie de acord? Aceasta teama ar fi insa un semnal de alarma care nu ar trebui trecut cu vederea.

Pe de alta parte, parintii cu judecata vor sti, desigur, ca nu ei sunt cei care trebuie sa-i uneasca pe tineri. In exemplul de cerere in casatorie din Geneza, capitolul 24, Domnul a fost acela care a hotarat-o pe Rebeca pentru Isaac (versetele 14, 44). Ca raspuns la rugaciunea celor in cauza, care doreau cu seriozitate sa respecte principiile dumnezeiesti, Domnul l-a trimis pe ingerul Sau inaintea mesagerului (versetele 7, 40). El l-a calauzit pe calea cea dreapta (versetele 27, 48). El a facut sa o intalneasca pe fata care trebuia (versetele 12, 14). Domnul a dat reusita in calatorie (versetele 21, 56), iar toti cei in cauza au putut sa recunoasca: lucrul venea de la Domnul (versetul 50). La sfarsitul capitolului o auzim pe Rebeca spunand: „vreau sa merg“ (versetul 58). „Si Isaac a luat-o pe Rebeca si ea i-a fost sotie si el a iubit-o“ (versetul 67). Dragi prieteni tineri, cine examineaza in dependenta fata de Dumnezeu si fata de principiile Sale toate aceste intrebari si merge cu El in cererea in casatorie, aceluia i se va intampla ca robului lui Avraam! Chiar si dupa ani de zile, cei doi isi vor aminti mereu cu placere: „De la Domnul a venit lucrul acesta!“

Draga surioara,

(Aceasta scrisoare a fost scrisa unei fete de 17 ani de catre sora ei)

M-am gandit mult la tine in ultima vreme si sper ca ceea ce-ti scriu sa-ti fie inteles si sa-ti limpezeasca anumite lucruri.

Vreau sa-ti scriu despre sotii crestini sau, mai bine zis, despre lipsa lor. In primul rand trebuie sa-ti spun ca pe sotul meu il iubesc din toata inima. El este un om bun, respectabil, muncitor si de incredere - calitati foarte importante; dar nu este crestin.

Deseori imi rasuna in minte indemnurile si sfaturile mamei si ale tatalui ca sa ma casatoresc cu un crestin si imi doresc sa fi putut intelege deplin cuvintele lor. Ma rog necontenit pentru ca sotul meu sa inainteze in cunoasterea lui Dumnezeu, ca sa capete interes pentru lucrurile spirituale si sa creada in Dumnezeu si in Fiul Sau, Isus.

Surioara, nu pot sa-mi exprim indeajuns durerea ca nu pot impartasi cu sotul meu lucrul cel mai important din viata mea - relatia mea cu Cristos. Este dureros cand duminica dimineata eu si copiii ne pregatim de plecare sa mergem singuri spre adunare, este dureros sa ma asez singura si sa vad cum sotii si sotii se intaresc impreuna prin puterea lui Dumnezeu. Ma doare cand am neintelegeri cu sotul meu, stiind ca eu imi intemeiez cunostinta pe Cuvantul lui Dumnezeu, iar el pe stiinta lumii. Uneori ne ciocnim si ne cufundam in tacere, pentru ca inimile si mintile noastre sunt in lumi diferite.

Predarea mea in mana lui Dumnezeu nu poate fi atat de completa pe cat as dori. Am nevoie sa sacrific timp pe care sa-l petrecem in cadrul familiei mai largi a adunarii.

Ma gandesc la destinul etern al sotului meu si, ca sa fiu dureros de cinstita, recunosc ca el nu va fi cu noi in cer daca nu-l va primi pe Domnul Isus ca Mantuitor personal. Acest gand ma mahneste, ca sa nu mai vorbesc de bucuria si calauzirea pe care le-ar putea avea daca s-ar lasa cundus de Domnul.

Ma rog zilnic pentru sotul meu si stiu ca El are sa lucreze; dar mai stiu si ca El nu Se impune prin forta nimanui.

Ma ingrijoreaza faptul ca s-ar putea ca sotul meu sa nu mai vrea sa ramana casatorit cu mine din cauza predarii mele in mana lui Dumnezeu. Trebuie sa-mi pregatesc inima pentru incetarea mariajului, a pierderii oricarui lucru in schimbul credinciosiei mele in Dumnezeu. Dar atunci cand sunt intristata imi amintesc ca „Lucrul acesta este cu neputinta la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru ca toate sunt cu putinta la Dumnezeu" (Marcu 10:27).

Imi iubesc sotul si n-o pot spune indeajuns. Ne bucuram unul de altul si impartasim lucruri frumoase, dar faptul ca inima lui este inchisa pentru Dumnezeu aduce uneori intristare pentru toti in familie.

Iubesc si familia adunarii si as dori sa iau parte la mesele adunarii, pe care le fac credinciosii, dar, nefiind ceva la care sa pot participa ca familie, acestea ne despart, asa ca nu particip la asemenea actiuni.

Surioara, roaga-te Domnului in fiecare zi ca sa-ti trimita un sot credincios minunat si roaga-te ca El sa-ti pastreze inima deschisa ca sa primesti ceea ce El a pregatit pentru tine. S-ar putea ca Printul tau sa apara intr-o conditie modesta, nu intr-o limuzina. Dar gandeste la Isus. El a venit pe un magarus. Cauta si roaga-te pentru un om care este smerit in Domnul.

Surioara, viata devine mai complexa cu cat inaintezi in varsta. Este casatorie, sunt copii, si munca serioasa, si lectia de a invata sa dai intaietate lui Dumnezeu. Pe langa fiecare baiat cu care te intalnesti treci cu riscul de a te indragosti. Sunt o multime de baieti minunati, care nu sunt credinciosi; dar, daca nu au aceeasi consacrare si aceleasi creduri, te expui, devii vulnerabila si poti sa te

indragostesti de unul dintre ei si sa te casatoresti cu el. Atunci vei avea un conflict care-ti va sfasia inima.

Esti sora mea si te iubesc si ma rog Domnului ca sa-ti faca parte de lucurile cele mai bune si ca tu sa le primesti din partea Lui.

O casatorie nepotrivita

(Scrisoare de la o prietena catre o credincioasa aflata in pragul incheierii unei casatorii cu un necredincios)

„Dar, daca se gaseste un inger mijlocitor pentru el (pentru om), unul din miile acelea care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze, Dumnezeu se indura de el si zice ingerului: «Izbaveste-l, ca sa nu se pogoare in groapa!» " (Iov 33.23-24).

21 august 1830

Iubita mea sora,

Am primit scrisoarea ta ieri seara si nu vreau sa intarzii nici o zi in a-ti raspunde, pentru ca m-am gandit mult la imprejurarea in care te gasesti.

Pozitia ta este una dintre cele careia i se pot aplica aceste cuvinte: „Plangeti cu cei ce plang". Nu impartasesc modul tau de gandire in acest caz.

Stiu ce inseamna sa renunti la cineva mult iubit, dar cunosc si pacea care urmeaza acestui sacrificiu, cand inima sfasiata este in sfarsit in stare sa se supuna, abandonandu-se in bratele Iubirii eterne, zicand: „Fii chezasul meu!"

Oricat de dureroasa ar fi lipsa aceasta, ea este scurta si usoara in comparatie cu ceea ce ar fi daca lucrul s-ar infaptui.

Sau te-ai gandit sa-L urmezi pe Hristos cautand sa mai placi lumii? Ai astepta un adevarat suport de la un om care nu are Duhul lui Hristos?

Nu-ti este placut, dar vorbesc de domnul M., care si-a intemeiat mari sperante pe unirea cu tine, de un necredincios - pentru ca el nu este acum credincios - deci nu poti deloc sa contezi pe aparenta sa neliniste, in legatura cu „singurul lucru necesar".

Trebuie sa stim ca exista o ura inradacinata in inima omului nenascut din nou; cu toate ca de la distanta admira religia lui Hristos, lui nu poate totusi sa-i placa sa fie in contact cu aceasta in toate amanuntele vietii sale; el nu poate suporta ca acesta sa fie subiectul conversatiilor si telul oricarui gand, al oricarui cuvint si al oricarei fapte. Nu numai din experienta spun aceste lucruri, ci si din Cuvantul lui Dumnezeu; si tot ceea ce vad, draga mea prietena, imi intareste convingerea ca nu se poate face deloc caz de convertiri facute prin iubire fireasca.

Eu nu spun ca la dl. M. este vorba de ipocrizie, dar spun ca iubirea lui afectiva insala complet. Cand greutati inegale vor fi puse in balanta afectiunilor, un taler va urca in aceeasi proportie in care va cobori celalalt.

Ai putea tu sa fii fericita, sa te bucuri de promisiunile gloriei lui Hristos gandindu-te ca acela care iti este mai drag decat propriul tau suflet nu are nici o parte la aceste promisiuni, ca este fara Dumnezeu si deci fara speranta in lume? Nu ar fi bucuria ta motivul celei mai mari dureri pentru tine?

Este acest tablou prea incarcat? Vai, nu!

De cate ori adesea femeia credincioasa nu a suportat persecutii, o diminuare treptata a afectiunii, un conflict continuu intre datoriile spirituale si cele temporare, privarea de toate mijloacele de har, pana cand, in sfarsit, obligata sa se supuna vointei aceluia de la care se astepta la intelegere, vede slabindu-i-se toate legaturile, dand intrare in viata ei unui potop de nenorociri...

Din partea unui vrajmas ai putea sa suporti orice, dar ce rupere de inima daca totul vine din partea sotului tau, a ghidului tau, a prietenului tau cei mai intim, a aceluia de la care te-ai asteptat sa primești sfaturi bune si cu care sperai sa poti merge impreuna la casa lui Dumnezeu!

Ai vrea sa-l inseli pe dl M. si sa-i rastorni fericirea? Poate ca-mi vei raspunde: «Oh! Daca l-ai cunoaste pe M., n-ai vorbi asa, el nu poate insela, e asa de sincer...».

Eu cred si nu gandesc deloc ca este ipocrit. Din cele ce am auzit vorbindu-se de el, il consider amabil si chiar foarte pregatit. Dar, daca tu ai asteptat consimtamentul tatalui tau pamantesc, de ce nu l-ai astepta si pe cel al Tatalui Ceresc? De ce n-ai astepta ca bunele intentii si dispozitii ale lui M. sa sfarseasca prin intoarcerea sa la Dumnezeu si ca dorinta sa dupa adevar sa-l duca la credinta? - pentru ca esti sigura ca el este in atentia lui Dumnezeu ca sa-l aduca la El, si aceasta prin intermediul tau.

Dar, draga mea, unde este acum judecata ta? Ai fost condusa de sfatul lui Dumnezeu?

Nu-ti amintesti a cui este opera oricarei convertiri? Iti cere Dumnezeu sa faci raul, ca sa poata El sa faca bine?

Daca te-ai fi casatorit cu M. inainte de a-L cunoaste pe Domnul, ai fi putut spera ca rugaciunile tale in favoarea lui sa fie ascultate. Dar acum, cand ochii tai sunt deschisi, nu ar insemna ca actionezi pe baza unei presupuneri foarte vinovate, unindu-te cu el in speranta ca, deoarece tu nu te-ai conformat voinii lui Dumnezeu, Dumnezeu Se va conforma vointei tale?

Ai putea spune: „Dar Domnul nu mi-a interzis”.

Am cercetat din nou 1 Corinteni 7 si persist in gandul ca este pozitiv asupra acestui punct. Adu-ti aminte ca nu este nici o stare intermediara intre credinta si necredinta. Citeste Romani 8 si vei vedea ca cei ce sunt firesti nu umbla dupa indemnurile Duhului, dupa cum cei ce sunt spirituali nu mai umbla dupa indemnurile firii.

Deci, dacă nu se vad în viața lui M. semnele scripturistice care îi caracterizează pe cei ce umblă după îndemnul Duhului și cărora le aparțin în mod exclusiv promisiunile Domnului, atunci el este un om firesc și trebuie să fie considerat de cei credincioși ca fiind încă în necredință.

Numara de câte ori israeliții sunt îndemnați să nu se amestece cu națiunile, de teamă să nu învețe obiceiurile lor rele și de câte ori au fost ei pedepsiți pentru acest păcat.

Ai fi tu mai puțin vinovată decât ei dacă ți-ai lua drept ghid, sfatuitor, prieten, depozitar al gândurilor tale, al bucuriilor și întristărilor din viață, pe un om care nu-L cunoaște pe Dumnezeu și pe care te-ai angaja să-l asculti? Crede-mă, un astfel de om nu s-ar lăsa învățat de soția sa.

Nu este oare poporul lui Dumnezeu considerat în toată Biblia ca un popor deosebit și separat de lume? De asemeni, care a fost efectul căsătoriilor pe care le-au încheiat cu necredincioșii? Citeste cartile Ezra și Neemia.

Solomon, în toată înțelepciunea sa, a putut el să-și aducă nevestele pe calea cea bună? Nu s-a întâmplat tocmai contrariul, fiind el însuși condus de ele să facă raul? Natura omenească nu s-a schimbat de atunci!

De ce spune David atât de des că nu vrea nici să cunoască și nici să aibă în casă să dintre aceia care nu aparțin Domnului? De ce îi privește el ca pe niște vrăjmași? De ce declară el că nu vrea să se întovărășească decât cu aceia care se tem de Dumnezeu? Lumina și întunericul se potrivesc astăzi mai bine decât altădată? De ce apostolul Pavel ne sfătuiește să nu ne căsătorim decât „în Domnul”? Domnul este Cel care a stabilit poziția ta actuală și El poate să fie glorificat în tine, pe care te-a răscumplat cu un preț. Tot El este Cel care-ți interzice unirea proiectată de tine.

Nu am nici o speranță că vei lua ceva în considerare din tot ce îți spun și chiar mă tem că tot ceea ce îți scriu aici va fi citit într-o zi de M. Dar nu am spus nimic împotriva lui, în afară de faptul că el nu este în prezent un copil al lui Dumnezeu, ceea ce tu singură recunoști. Eu nu contest că într-o zi el poate să devină o lumină strălucitoare. Dar, fie că aceasta se va întâmpla sau nu, eu nu persist decât în convingerea că ai lucra cu cea mai mare îndrăzneală dacă te vei căsători cu el, așa cum este acum. Imi scrii că el este întristat.

Când am văzut că este inutil să-ți răspund, m-am rugat deseori pentru tine; dar raționamentul tău în această privință este ciudat: tu ești hotărâtă să mergi în foc, apoi îmi ceri să mă rog ca să nu arzi. Ce ai spune despre mine dacă m-aș risipi în lume și apoi să-ți cer să te rogi ca să nu fiu dusă în ispita? Știi că Domnul a spus: „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele” și oricât ar fi de greu pentru fire, mai bine să tăiem o mână sau să scoatem un ochi, decât să ardem, și tocmai la aceasta suntem chemați. Aceia care nu sunt gata să abandoneze tot ce au pentru „a-și lua crucea și a-L urma” nu sunt demni de El.

Ce teribilă încercare a fost pentru Avraam să-l sacrifice pe fiul său Isaac! Ar fi arătat el dragoste pentru Dumnezeu dacă ar fi zis: „Eu nu pot să fac lucrul acesta, dar mă voi resemna dacă Dumnezeu însuși mi-l ia”? Dovada credinței tale trebuie să fie mai prețioasă decât aurul pe care îl încerci în foc; și, ca să arăți supunere în fața voii lui Dumnezeu, trebuie să-ți abandonezi idolul. Dacă

imi vei spune ca ti-ai dat consimtamentul, eu nu pot sa consider aceasta decat ca o capcana lumeasca. Ai facut o promisiune pe care nu aveai dreptul sa o faci. Domnul Isus spune: „Da-Mi inima ta”. Domnul M. de asemenea spune: „Da-mi inima ta”. Domnul Hristos spune: «chiar daca-Mi dai timpul tau, talentele tale, toate lucrurile tale, acestea nu sunt nimic fara inima ta!» Domnul M. spune acelasi lucru. Si tu raspunzi: „Vreau sa v-o dau la amandoi”. O, adu-ti aminte, te rog, de Acela care a spus: „Pot doi oameni sa mearga impreuna daca nu sunt invoiti? Alegeti cui vreti sa slujiti!”

Poti sa raspunzi prin comportarea ta: «Doamne, Tu cunosti toate lucrurile, stii ca Te iubesc». O, ce bine a cunoscut El ce suntem!

Este atat de placut sa iubesti si sa fii iubit! Si, pentru ca suntem ai lui Hristos, sa bem impreuna din sursa dragostei eterne pana cand vom intra in acest ocean de dragoste fara fund si fara maluri si cand Dumnezeu insusi ne va arata pe harta timpului linia dragostei pe care a trasat-o fiecaruia din pasii nostri in traversarea acestei sumbre si oribile pustii. Ne vom mira atunci ca am putut ezita in fata unui cuvint atat de solemn: „El, care, in adevar, n-a crutat pe propriul Sau Fiu, ci L-a dat pentru noi toti, cum nu ne va darui, de asemenea, toate impreuna cu El? ” (Romani 8.32).

Eu sunt draga mea, ca intotdeauna, sincera si devotata ta prietena - **T. A. P.**

(Aceasta scrisoare a fost expediata acum aproape 180 de ani, dar cuvintele ei rasuna cu putere si in zilele noastre).

(extras din Le Mess. Ev., 1932)

clickbible.org